

Poštovani kadeti i kadetkinje, izuzetna mi je čast što sam zapovjednik HVU „Dr. Franjo Tuđman” u vremenu obilježavanja 25. godišnjice i što mi je pružena prilika da s vama podijelim razmišljanja o našoj jedinstvenoj

organizaciji. Hrvatsko vojno učilište kao jedina vojno obrazovna institucija u RH, svojom posebnošću i entuzijazmom posvećeno je prijenosu znanja i otkrićima iz područja vojnih znanosti, te razvoju svojih kadeta kao najvećeg

potencijala OSRH. Kroz postojeće studijske programe Vojnog inženjerstva i Vojnog vođenja i upravljanja pružamo vam dinamičan, širok i zanimljiv spektar politehničkih znanja primjenjiv u suvremenom okružju.

POSTALI STE PREPOZNATLJIVI U VOJNO-ZNANSTVENIM KRUGOVIMA SREDNJE EUROPE I UVELIKE STE PRIDONIJELI MEĐUNARODNOM UGLEDU HRVATSKOG VOJNOG UČILIŠTA I ORUŽANIH SNAGA REPUBLIKE HRVATSKE

Napisao general-pukovnik SLAVKO BARIĆ, zapovjednik Učilišta

HVU predstavlja bit prijenosa vojnog umijeća na buduće časnike OSRH te vas na jedinstveni način priprema za uspjeh u obrambenim, tehničkim i društvenim područjima. Sadašnji i prethodni naraštaji zapovjednika, predavača i djelatnika HVU-a u proteklih 25 godina postavili su čvrste temelje kako bi od vas stvorili časnike koji će globalno razmišljati, biti mudri lideri ili znanstvenici s velikom značajkom i snažnom voljom za otkrivanjem nepoznatog. Časnici koji će se svojim znanjem i umijećem suprotstavljati suvremenim ugrozama i u Republici Hrvatskoj i šire, pod okriljem međunarodnih operacija i misija vođenih od strane UN-a, NATO-a i EU-a.

Kako bismo postigli ovako visoku razinu profesionalnosti, Hrvatsko vojno učilište prolazilo je kroz nekoliko razdoblja u četvrt stoljeća svojeg postojanja. Razvoj HVU-a uvijek je bio uvjetovan zadaćama postavljenima pred njega. Započelo se sa zadaćama koje su se odnosile na ratno razdoblje, gdje je cilj bio u što kraćem vremenu osigurati osnovna znanja dočasnicima i časnicima kako bi ih odmah

primjenjivali u organizaciji i provedbi borbenih operacija na ratištu. Potvrda izvršenja ove zadaće bila je uspješna provedba veličanstvenih operacija tijekom 1995. godine, kojima su velikom većinom vraćeni okupirani teritoriji Republike Hrvatske u njen ustavno-pravni poredak.

Usklađivanje s bolonjom

Druga ključna misija HVU-a bila je osigurati kompatibilnost programa i sadržaja školovanja i izobrazbe sa standardima NATO-a, odnosno priprema OSRH za prijam u Sjevernoatlantski savez. Moram naglasiti kako se HVU i u ovoj zadaći iskazao, s obzirom na to da Oružane snage RH sudjeluju kao ravnopravni čimbenik u operacijama NATO-a.

Uspostava učinkovitog

mirnodopskog sustava vojne izobrazbe, usklađenog s bolonjskim procesom, trenutna je velika zadaća Hrvatskog vojnog učilišta. Ovo podrazumijeva integraciju i intenzivnu suradnju HVU-a sa sveučilišnom zajednicom u znanstveno-istraživačkim područjima, što je i cilj aktualne transformacije sustava vojnog školovanja. Cilj nam je potvrditi HVU kao priznatu znanstveno-obrazovnu instituciju, koja vojno obrazovanje prilagođava novim oblicima ugroza i asimetričnog ratovanja te samom razvijanju šireg sveučilišnog obrambenog i općeg obrazovanja. Vizija razvoja HVU-a do 2020.

godine transformacija je u visokoobrazovnu i znanstveno-istraživačku ustanovu za potrebe obrane i nacionalne sigurnosti na državnoj razini, u suradnji sa sveučilištima u Zagrebu i Splitu.

Ideje i inovacije

Poštovani kadeti, i vi ste suvremenici trenutne transformacije HVU-a te vas pozivam da kao izuzetno talentirani, promišljeni i strastveni budući časnici i akademski građani, svakodnevno u interakciji sa svojim profesorima, predavačima i nadređenima, aktivno pridonosite svojim idejama i inovacijama u ostvarivanju našeg zajedničkog cilja. Vi ste ti koji će u skoroj budućnosti voditi ustrojstvene jedinice OSRH, rukovati najmodernijom tehnologijom ili biti zamašnjak

Izdavač Hrvatsko vojno učilište Dr. FRANJO TUĐMAN ■ Za izdavača gp dr. sc. SLAVKO BARIĆ ■ Broj uredila kadetkinja KRISTINA MILOŠ

Uredništvo LUCIJA SAFUNDŽIĆ (info), TIN HASANPAŠIĆ (povijest), MAK ZALAR (prehrana i tjelovježba), VLADIMIR NOVOSEL (grafika), LUKA TRBARA & PETRA POPOVIĆ (fotografija), NIKOLA TABAIN (znanost i vojne tehnologije), JELENA KOVAČEVIĆ (intervju), ADELA PIŠONIĆ (slobodna zona), EUGEN PRANJIĆ (teme OSRH), IVANA KOVAČEVIĆ (istraživanja), TEA TRAJKOVIC (fotopriča, portret), PATRICIA JOSIPOVIĆ (lektura)

Ostali članovi redakcije MATEJ MATIJEVIĆ, KATARINA TUFECOVIĆ, IVAN JUKIĆ, ANJA DRENOVAC

Dizajn & mentoriranje Odsjek uredništva OKID-a, Tisk Hrvatsko vojno učilište „Dr. Franjo Tuđman“

Zagreb, Ilica 256b ■ www.morh.hr ■ www.osrh.hr ■ e-mail: info.hvu@morh.hr ■ e-mail: kadetskilist@gmail.com ■ tel: 01 378 6666

znanstveno-istraživačkog rada u novom znanstvenom polju Vojno-obrambene i obavještajno-sigurnosne znanosti i umijeća unutar interdisciplinarnog područja znanosti. Apeliram da svojim marljivim i strpljivim radom pridonesete da HVU postane respektabilna visokoobrazovna institucija, cijenjena u zemljama EU-a i NATO-a, sa statusom regionalnog lidera u vojnog obrazovanju. Osvajanjem prvih mjeseta na posljednjoj CEFME znanstvenoj konferenciji studenata postali ste prepoznatljivi u vojno-znanstvenim krugovima srednje Europe i uvelike ste pridonijeli međunarodnom ugledu Hrvatskog vojnog učilišta i Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Naravno, osim predanog izvršavanja akademskih i vojnih obveza, treba ostaviti i slobodnog vremena za odmor i zabavu. Koristim ovu priliku da vam čestitam na uspješno završenom projektu uređenja Kadetskog kluba, kao mjesata relaksacije, ali i mjesata gdje će vam se u opuštenoj atmosferi rađati nove ideje i projekti. Smatram da će vam, uz postojeće novouređene smještajne kapacitete, ovaj klub pridonijeti podizanju kvalitete življenja i boravka na Hrvatskom vojnom učilištu. Iskreno, ne mogu zamisliti bolje mjesto za život i učenje. Na kraju ističem da se ponosim svime što ste postigli u proteklom razdoblju na akademskoj razini, ali i kroz zahtjevnu vojnu obuku. Ovime odajem i priznanje vašim profesorima, predavačima i instruktorima koji vas svakodnevno prate i usmjeravaju u vašim streljenjima prema novim spoznajama i postignućima. Također, u ovoj prigodi ne smijemo zaboraviti ozračje nadolazećih blagdana te svima vama i vašim obiteljima želim čestit Božić i sretnu novu godinu ispunjenu zdravljem i uspjehom.

Budimo PONOSNI, dio smo slavne TRADICIJE

UREDNIČKA POSLANICA

DONOSIMO VELIKI INTERVJU S NAŠOM PREDSJEDNICOM KOLINDOM GRABAR-KITAROVIĆ S KOJOM SMO PRIČALI U NJEZINOM UREDU I DOZNALI ŠTO ONA MISLI O NAMA TE KAKO VIDI HRVATSKU VOJSKU U BUDUĆNOSTI

Dragi kolege kadeti,

pred vama je 5. broj Hrvatskog kadeta. Nadamo se da ćete kao i do sada uživati u našim tekstovima. U ovom broju u kojem obilježavamo 25 godina postojanja HVU-a, možete pogledati fotografije iz Slovačke s vojnog natjecanja all-rounder na kojemu su nastupila šestorica kadeta najstarijeg naraštaja 2. satnije. U Infozoni nudimo vam različite sadržaje i događanja koja su obilježila proteklo tromjesečje te ih se rado prisjećamo. Ove je godine CEFME konferencija održana na HVU-u te je tom prilikom prezentiran i naš kadetski list, koji je zainteresirao sve okupljene. Pročitajte kako se herojski grad Vukovar dojmio 13. naraštaja te što su naučili iz toga putovanja. U Kadetima s drugih meridijana predstavljamo kolege kadete iz Slovačke i njihovu akademiju s bogatom dugogodišnjom tradicijom. Za sve ljubitelje povijesti tu je i dalje rubrika Bitke kroz povijest i naš Hasanpašić, koji nas upoznaje s Vilimom II. Osvajačem i njegovom konjicom. Kolega Tabain posjetio je Šestan-Busch i provjerio kako se proizvode hrvatske kacige koje na obukama nose cijele Oružane snage RH. Pročitajte i o aktivnostima sportske udruge „Kadet”, koju će nam predstaviti kadet desetnik Filip Krstić. Vrhunac 5. broja je intervju s predsjednicom RH i vrhovnom zapovjednicom OSRH Kolindom Grabar-Kitarović. Za kraj se opustite uz itekako zanimljiv Anonimus, kralja teretane i njegov prilog o tjelovježbi te modnu reviju Pleterovih „civilnih“ proizvoda. Cjelokupno uredništvo Hrvatskog kadeta zajedno s mentorima želi vam sretan i čestit Božić i sretnu novu 2017. godinu.

Razgovarali kadeti JELENA KOVAČEVIĆ & EUGEN PRANJIĆ Snimio kadet LUKA TRBARA

U ovakvoj VOJSCI nije teško OSJEĆATI se kao RIBA u vodi

SUVREMENOG ČASNIKA OSRH, KAKO GA JA ZAMIŠLJAM, KRASI DOMOLJUBLJE I PONOS ŠTO PRIPADA POBJEDNIČKOJ VOJSCI IZ DOMOVINSKOG RATA, KOJI TU SLAVNU USPOMENU NA SVOJE PRETHODNIKE NOSI U SEBI KAO TRAJNU VODILJU I MOTIVACIJU ZA SAMOPRJEGORNI RAD ZA DOBROBIT REPUBLIKE HRVATSKE. ISTODOBNO TEŽI STALNOM OSOBNOM USAVRŠAVANJU I RAZVOJU SVOJIH SPOSOBNOSTI I SPOSOBNOSTI OBRAMBENOG SUSTAVA, KAKO BI BIO SPOSOBAN DATI SVOJ PUNI DOPRINOS U SUOČAVANJU NAŠIH ORUŽANIH SNAGA I NAŠE DRŽAVE S NOVIM IZAZOVIMA

Spredsjednicom Republike Hrvatske i vrhovnom zapovjednikom Oružanih snaga Republike Hrvatske Kolindom Grabar-Kitarović razgovarali smo u Uredu predsjednice uoči proslave 25. godišnjice Hrvatskoga vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman”.

Kada ste bili naših godina studirali ste na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bilo je to u vrijeme najžešće borbe za samostalnu i suverenu Republiku Hrvatsku. Možete li se prisjetiti svojih ondašnjih razmišljanja

i studentskih snova o budućoj profesionalnoj karijeri?

Rat je započeo kada sam bila na posljednjoj godini studija, a apsolventuru sam provela i diplomu stekla radeći paralelno u tadašnjem Ministarstvu znanosti, tehnologije i informatike, a istodobno i prevodeći, uglavnom noću, za časopis Filozofska istraživanja. Unatoč brojnim mogućnostima rada u međunarodnim organizacijama koje su tada djelovale u Zagrebu, a plaćale su deseterostruko više od hrvatske državne uprave, odlučila sam početi raditi u tek ustrojenom hrvatskom ministarstvu. Vjerovala sam u Hrvatsku i držala sam to ulaganjem u budućnost, bez obzira što se teško bilo uzdržavati kao student u Zagrebu uz moju plaću koja je tada iznosila oko devedeset američkih dolara. Cijeloga života željela sam raditi u diplomaciji, što je u bivšoj državi za mene bilo nezamislivo pa sam dugo prije osamostaljenja hrvatske države planirala raditi kao prevoditelj u UN-u i penjati se strukturama te organizacije. Zato je prelazak u Ministarstvo vanjskih poslova bio ostvarenje mojega dugogodišnjeg sna. Tada je to doista bila „druga hrvatska bojišnica”, kako smo je zvali, jer smo vodili bitke za priznanje RH i uspostavu diplomatskih odnosa, što nije uvijek bilo lako, pogotovo u početku. Morali smo nekim zapravo dokazivati svoje pravo na postojanje, a kamoli na samostalnu državu. Rat je bjesnio svugdje oko nas, a mi smo usporedo s vojnim operacijama radili na njihovoj diplomatskoj pripremi i posljedičnom djelovanju. Trudili smo se svim silama završiti rat, oslobođiti Hrvatsku, borili za svaku riječ u svakoj rezoluciji VSUN-a koja je govorila o Hrvatskoj kako bismo zaštitili hrvatski državni teritorij, borili smo se za ulazak

u međunarodne organizacije i završetak međunarodnih misija na hrvatskome tlu. Nikada neću zaboraviti akciju Maslenica kad sam iz studentske sobe rano ujutro odjurila u ured i toga dana odradila glavninu posla, od pripreme diplomatske note, organizacije sastanaka s nekolicinom ključnih veleposlanika, konsekutivno prevođenje za zamjenika ministra i pisanje izvješća za Predsjednika, do priopćenja za javnost koje je u tom trenutku bilo jedino priopćenje o akciji. Bilo je to pravo vatreno krštenje.

Cijeloga života željela sam raditi u diplomaciji. Zato je prelazak u Ministarstvo vanjskih poslova bio ostvarenje mojega dugogodišnjeg sna. Tada je to doista bila „druga hrvatska bojišnica”

Bili ste na čelu hrvatske diplomacije dok je Republika Hrvatska bila u procesu integriranja u euroatlantsku zajednicu. Možda biste nam mogli kroz neku anegdotu ili zanimljivu diplomatsku off the record priču dočarati ozračje tih nastojanja?

Anegdota, velite? Budući da smo u predvorju EU-a čekali punih deset godina, anegdota se nakupilo i previše. Često bih tih dana ujutro cijelo vrijeme preko dva mobilna telefona razgovarala s kolegama iz Europske unije, našim priateljima i saveznicima, koji su mi neprestance javljali kako se odvija stanje u pogledu hrvatskih pregovora. Dan kad smo započeli pregovore ostat će mi u posebnom sjećanju. Bilo je to 3. listopada 2005. u Luxembourgu. Mi smo tada već znali da će Carla del Ponte dati pozitivno izvješće, ali smo o tome šutjeli. Zbog teških pregovora oko Turske čekalo se cijelog dana. U jednom trenutku, nakon

INTERVJU

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ

izlaska iz prostorije koja nam je dodijeljena kao ured, „naletjela“ sam na tadašnjeg britanskog ministra vanjskih poslova Jacka Straw-a. Velika Britanija tada je predsjedala EU-om i Straw je trebao voditi sastanak skupine za ocjenu hrvatske suradnje s haškim sudom pa me je pomalo nonšalantno upitao znam li kakvu će ocjenu del Ponte dati toga dana. Kako je prvo pravilo diplomacije nikada ne lagati, nisam htjela odgovoriti na pitanje, već sam ga samo upitno pogledala. Straw je rekao da će del Ponte reći da je Hrvatska postigla napredak, ali da suradnja još nije „potpuna“, što je bio uvjet za početak pregovora. Srećom, Jack Straw i nije očekivao moj komentar. Čekali smo cijelog tog dana i del Ponte je već postajala nervozna, a u jednom trenutku nam se pridružila na kavi, što je izazvalo pravu pomutnju među europskim ministrima jer su shvatili da se događa nešto na što nisu računali. Održan je sastanak na kojem je del Ponte dala pozitivnu ocjenu, međutim morali smo još satima čekati otvaranje pregovora jer je i Turska morala početi pregovore 3. listopada. Zbog toga su u ponoć zaustavljeni satovi u dvorani. Svoje smo pregovore otvorili negdje u ranim jutarnjim satima 4. listopada, no zbog zaustavljenih satova kao službeni datum početka pregovora računa se 3. listopada.

Velika je čast i odgovornost biti na dužnosti veleposlanice u Sjedinjenim Američkim Državama. Približite nam malo tu scenu

zemlje koja u velikoj mjeri određuje svjetske financijsko-gospodarske, političke, sigurnosno-vojne, ali i lifestyle trendove. Što može diplomacija jedne male zemlje učiniti za svoje probitke u tome središtu svjetske moći?

Nikada to nisam skrivala – volim američki lifestyle – ne onu Ameriku iz trilera, već onu pravu, istinsku, iskrenu i jednostavnu Ameriku, koja vas cijeni prema tome kakvi ste, a ne odakle ste, gdje se cijeni rad, red i međusobno poštovanje. Tako je bilo i u Washingtonu. Naravno da se veleposlanicima „velikih“ država lakše probiti, no i diplomacije malih država mogu mnogo učiniti ako posvećeno i profesionalno rade svoj posao.

Svoje smo pregovore otvorili negdje u ranim jutarnjim satima 4. listopada, no zbog zaustavljenih satova kao službeni datum početka pregovora računa se 3. listopada

To ponajviše ovisi o vama samima – kako se uspijete uklopiti, istaknuti, kakav ugled steknete za sebe i svoju državu, koliko se trudite, koliko ste inventivni, pristupačni, iskreni i pouzdani kao partner. Svakodnevnim zauzimanjem i ozbiljnošću u radu, kojom se dokazuje vjerodostojnost države, mogu se probiti mnoge barijere koje se možda čine i nepremostive. Na taj način se stvaraju i poznanstva i zaslužuje poštovanje

kolega diplomata iz drugih država. Takva poznanstva često se pokažu vrlo korisna ili čak presudna u kasnijem razdoblju. Upravo nam je nedostatak diplomatske tradicije i raširene diplomatske mreže, koja se stvara desetljećima, kao mladoj državi često predstavlja problem. Zbog toga se svakoj diplomatskoj dužnosti i zadaći mora pristupati s punom ozbiljnošću i treba uvažati svakog sugovornika. Nikada se ne zna kada će se plodovi takvoga rada u budućnosti moći ubrati i na kojoj ćete dužnosti u budućnosti sresti osobu koja je danas možda niže rangirani diplomatski službenik druge države.

Bili smo ponosni kad ste postavljeni na dužnost pomoćnice glavnog tajnika NATO-a za javnu diplomaciju, kao prva žena koja je tako visoko pozicionirana u NATO-ovoj uspravnici. Kako je došlo do toga izbora i koje su sve osobne vrline i referencije potrebne za takvu dužnost?

Na tu sam poziciju izabrana putem javnog natječaja, koji je prije toga dva puta bio poništavan jer nije nađen kandidat koji je zadovoljavao uvjete. Postupak testiranja trajao je tri dana i bio je doista iscrpljujući – od raznih simulacija, testova, praktičnih vježbi, preko pismenog ispita koji je uključivao tri eseja, od kojih je jedan morao biti na francuskom, do razgovora s komisijom. Prethodno tome, morala sam ispuniti vrlo detaljne prijavne obrasce, uključujući i esej o tome kako vidim rad uprave i strateške komunikacije, dobila

INTERVJU

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ

sam preporuke više međunarodnih uglednika. Tražile su se visoke organizacijske sposobnosti, vizija, kreativnost, snalažljivost u novim situacijama, sposobnost upravljanja osobljem... U trogodišnjem mandatu mnogo sam putovala državama članicama, ali i kandidatkinjama i partnerima, poput Gruzije, Azerbajdžana, Ukrajine, Rusije... Redovito sam odlazila u Afganistan i prolazila preduputnu obuku koja je meni bila vrlo zanimljiva, a i iznimno korisna, pri čemu je fizička spremna, samodisciplina i samokontrola bila iznimno bitna. Detaljno smo radili prvu pomoć u ratnim uvjetima (da smo na bojišnicama u Domovinskom ratu imali „izraelski zavoj” i razna kemijska sredstva koja danas postoje za zaustavljanje krvarenja, toliko je života moglo biti spašeno...), rukovanje raznim aparatima za gašenje požara, ovisno o izvoru požara, protuminska i protuexplozivna obuka, čitanje zemljovida i GPS podataka, ponašanje u bazama i izvan baza, CBRN obuku, uključujući i navlačenje kompletne opreme i mijenjanje filtra na plinskoj maski zatvorenih očiju u jednom dahu (moram priznati da mi je to bio najmanje drag dio obuke, nije lako brzo izvući novi filter iz torbice i odmah pogoditi sjedište filtera na licu noseći zaštitne rukavice), rastavljanje i sastavljanje pištolja i strojnica, uglavnom H&K modela, izlazak iz kontejnera ispunjenog dimom nakon simulacije pada zrakoplova te izvlačenje ranjenika,

manevarske vježbe simulacije raznih mogućih situacija pod punom opremom i uz pirotehniku, pri čemu smo se izmjenjivali kao zapovjednici skupina za svaku pojedinu vježbu, simulacije otmice i kako se ponašati u takvim situacijama, pa i do toga da bi nam usred noći isključili grijanje u šatoru usred zime...

Navlačenje kompletne opreme i mijenjanje filtra na plinskoj maski zatvorenih očiju u jednom dahu bio mi je najmanje drag dio obuke

No, valja voditi računa da NATO nije samo vojni, već i politički savez i organizacija sustava vrijednosti. Tako sam uz svakodnevne dužnosti u svojoj Upravi i u menadžmentu NATO-a mnogo radila na promicanju vrijednosti demokracije, individualne slobode i solidarnosti, a posebno i na uvođenju širokopojasnog interneta na afganistska sveučilišta te na osnaživanju djevojčica i žena kroz pristup obrazovanju, jer najjače oružje protiv bilo kakvog radikalizma upravo je obrazovanje.

Kao Predsjednica Republike Hrvatske postali ste i prva žena vrhovna zapovjednica naših Oružanih snaga. Dojam je da se u toj ulozi osjećate kao riba u vodi pa bismo voljeli doznati je li to samo jedna od dužnosti Predsjednice Republike Hrvatske ili ima neka tajna veza između Vas i vojničkog poziva?

Kroz svoju dosadašnju karijeru imala sam se priliku podrobno upoznati s vojničkim pozivom i vidjela sam iz prve ruke, posebice kao pomoćnica glavnog tajnika NATO-a i kao ministrica vanjskih poslova ogromnu posvećenost oružanih snaga obavljanju zadaća u najtežim uvjetima diljem svijeta, a i aktivno sudjelovati u kreiranju politika NATO-a, gdje sam stekla neizmjerno važna teorijska i praktična znanja. Vojnici su često ti koji na „vlastitoj koži” osjete posljedice i moraju nositi teret provedbe vanjskopolitičkih odluka. Zbog toga zasluzuju naše posebno poštovanje.

Isto tako, kao što ste ispravno naveli u ranijem pitanju, studirala sam u godinama Domovinskog rata, što je sigurno ostavilo neizbrisiv trag na mojoj pogledu na profesionalni život. Poštovanje i divljenje prema junacima Domovinskog rata, koji su tada posredstvom vijesti bili svakodnevno prisutni u našim domovima i životima, stvorilo je u meni ogroman respekt prema vojničkom pozivu i, naravno, posebno prema OSRH. To se održalo do danas. Ne samo kod mene nego je u cijeloj Hrvatskoj lako primjetiti kako ljudi ovu vojsku doživljavaju svojom i kako su neizmjerno ponosni na nju. Nije teško osjećati se kao riba u vodi u takvoj vojsci. A vjerujem da je i gore opisano iskustvo preduputne obuke, kao i boravak s našim i drugim savezničkim vojnikinjama i vojnicima na terenu, u ratnoj zoni, kroz blato i prašinu,

INTERVJU

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ

spavanje po kontejnerima, težak teren i dozu opasnosti koju sve to sa sobom nosi, svakako utjecao na osjećaj bliskosti i poštovanja koji osjećam prema svakom pripadniku i pripadnici naših Oružanih snaga. Zapravo, malo tko zna da zapravo i ja imam nešto „ratnog staža” jer svaki se dan na terenu u Afganistanu računao kao „deployment” u sklopu ISAF-a, u mojoj slučaju u rangu ekvivalentnom generalu s tri zvjezdice, odnosno general-pukovniku.

Kako ocjenjujete sudjelovanje pripadnika OSRH u međunarodnim vojnim misijama?

Sudjelovanje pripadnika OSRH u operacijama potpore miru može se isključivo ocijeniti najvišom ocjenom. Gotovo bez i jedne iznimke svojom su profesionalnošću, zalaganjem i ponašanjem bili istinski promotori Republike Hrvatske i OSRH

u svijetu. I osobno sam tome svjedočila u Afganistanu. Sudjelovanje pripadnika OSRH u međunarodnim operacijama česta je tema i mojih razgovora s predstavnicima drugih država ili međunarodnih organizacija. I vrlo je ugodno biti u ulozi vrhovne zapovjednice i slušati pohvale na račun pripadnika naših Oružanih snaga i njihove uloge u međunarodnim operacijama. Doista nam služe na čast. Međunarodne vojne operacije, naravno, uz ovu promotivnu ulogu za Oružane snage RH imaju i znatno širu važnost jer nam pružaju mogućnost podizanja naših obrambenih sposobnosti i interoperabilnosti s našim saveznicima, što je nemjerljiva vrijednost.

Imam i nešto „ratnog staža” jer svaki se dan na terenu u Afganistanu računao kao „deployment” u sklopu

ISAF-a, u mojoj slučaju u rangu ekvivalentnom generalu s tri zvjezdice, odnosno general-pukovniku

Najvažnije od svega, naše sudjelovanje u međunarodnim vojnim operacijama znači oživotvorenje temeljnih načela međunarodne solidarnosti koja zastupamo. Kroz njih pokazujemo da smo svjesni naše uloge i odgovornosti u doprinisu međunarodnom miru, kao što je to u Afganistanu, na Kosovu i drugim mjestima, a posebno naših neraskidivih savezništava, koja ćemo potvrditi, primjerice, našim angažmanom u sklopu *NATO Enhanced Forward Presence* na području naših istočnih saveznica.

Hrvatsko vojno učilište „Dr. Franjo Tuđman” učinilo je velik iskorak prema visokoškolskoj vojnoj

IZ AFGANISTANSKOG ALBUMA - SIJEČANJ 2013.

INTERVJU

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ

ustanovi pokretanjem sveučilišnih studijskih programa. Mi smo pripadnici prvih naraštaja kadeta čije će diplome biti priznate i u nacionalnom i u međunarodnom civilnom životu. Kako gledate na koncept civilno-vojnog školovanja budućih časnika OSRH i budući razvoj HVU-a?

To je zasigurno jedno od važnijih dostignuća unutar sustava vojnog školovanja u Republici Hrvatskoj. Proteklih godina bila je pomalo paradoksalna situacija da su se inozemna vojna školovanja koja su pohađali pripadnici naših Oružanih snaga priznavala i u njihovu civilnom ekvivalentu, dok završena vojna izobrazba u Republici Hrvatskoj nije imala primjerenu težinu u civilnom životu. Gotovo se stvarao dojam da više cijenimo inozemna od vlastitih školovanja, što nikako ne bi trebalo. Stoga smatram da je pokretanje sveučilišnih studijskih programa

za svaku pohvalu i potrebno je nastaviti raditi u tom pravcu. Na taj ćemo način našim časnicima i dočasnicima pružiti mogućnost stvaranja neke druge karijere, ako i kada se odluče završiti svoj vojni poziv.

Istodobno se time povećava i atraktivnost vojno-obrazovnih programa za nove mlade naraštaje polaznika, koji na taj način dobivaju dodatnu vrijednost kroz vojno školovanje. Samim time je i u budućnosti zajamčena mogućnost kvalitetne selekcije novih pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Možete li nam izložiti svoju viziju suvremene hrvatske vojske, odnosno voljeli bismo da nam predočite, u kratkim crtama, suvremenog časnika OSRH kakvog biste Vi željeli da bude.

Suvremenog časnika OSRH, kako ga ja zamišljam, kralji domoljublje i ponos što pripada pobjedničkoj

vojsci iz Domovinskog rata, koji tu slavnu uspomenu na svoje prethodnike nosi u sebi kao trajnu vodilju i motivaciju za samoprijegorni rad za dobrobit Republike Hrvatske. Istodobno teži stalnom osobnom usavršavanju i razvoju svojih sposobnosti i sposobnosti obrambenog sustava, kako bi bio sposoban dati svoj puni doprinos u suočavanju naših Oružanih snaga i naše države s novim izazovima.

Suvremeno sigurnosno okružje toliko je dinamično i u stalnoj promjeni da ne dopušta ni trenutak predaha. Oružane snage Republike Hrvatske moraju biti mjesto inicijative, inovacije i stalnog napretka u traganju za novim rješenjima u ispunjenju temeljne zadaće: zaštite Republike Hrvatske. Upravo je na novim naraštajima časnika zadaća da unose i održavaju taj duh inicijative, inovativnosti i domoljublja.

Fotografije: Ured predsjednice RH

FOTOPRIČA

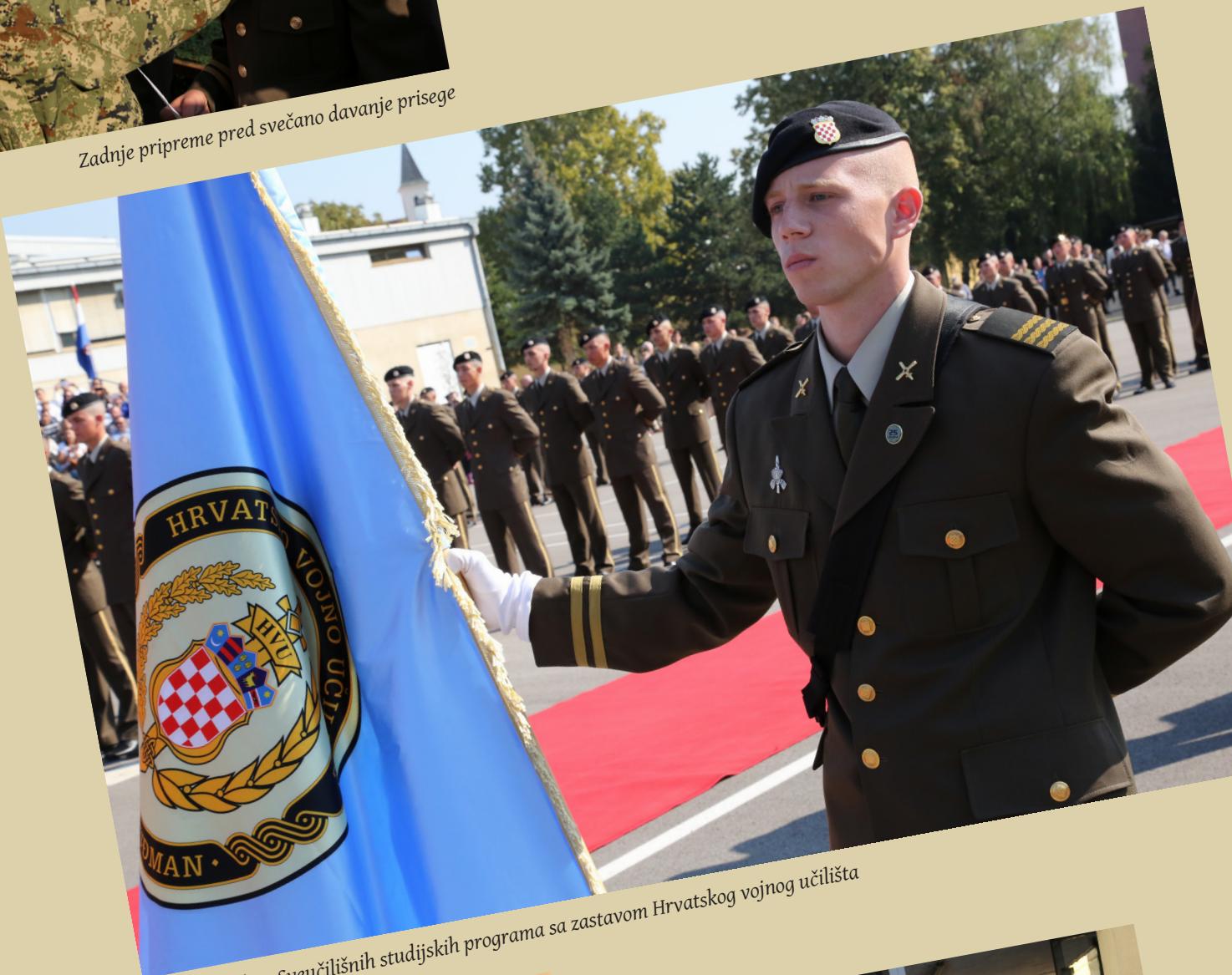
ŽELIMO vám puno SREĆE, dragi BRUCOŠI!

Dana 24. rujna 2016. godine prisegnuo je 14. naraštaj kadeta Oružanih snaga Republike Hrvatske te su na taj način napravili prve korake u vojnoj karijeri. Održana je prigodna svečanost na Hrvatskom vojnom učilištu kojoj je nazočila izaslanica Predsjednice Republike Maja Čavlović, zamjenik izaslanik ministra obrane RH Tomislav Ivić, načelnik Glavnog stožera OSRH general zbora Mirko Šundov, rektor Sveučilišta u Zagrebu Damir Boras te rodbina i prijatelji novopečenih kadeta. 14. naraštaj, odnosno 4. satnija, sastoji se od 103 kadeta, od kojih je 89 kadeta iz 3. naraštaja vojnih sveučilišnih studijskih programa Vojnog inženjerstva i Vojnog vođenja i upravljanja, te 10 kandidata za vojne pilote. Svoje školovanje na HVU-u započinje i četvero kadeta iz partnerskih zemalja – Bosne i Hercegovine i Crne Gore. Želimo im sreću u dalnjem radu i svladavanju novih izazova, puno strpljenja i motivacije za svladavanje osam semestara koji ih još čekaju do kraja kadetskog školovanja te naporne i zanimljive vojne obuke. Samo hrabro naprijed!

Napisala kadetkinja KRISTINA MILOŠ Snimio nadnarednik DRAŽEN VOLARIĆ

BILI smo domaćini CEFME konferencije

Hrvatska se pokazala kao odličan domaćin i organizator pa se sa sigurnošću može reći da svakim danom postajemo sve ozbiljnija i jača vojna sila s posebnim napretkom u obrazovanju. Prisutnima se obratila i kadetkinja Kovačević koja ih je upoznala s ponosom Kadetske bojne, kadetskim listom

Hrvatsko vojno učilište dr. Franjo Tuđman bilo je od 25. do 27. listopada 2016. domaćin još jedne CEFME konferencije na kojoj se govorilo o potpori i unaprjeđenju edukacije i obuke profesionalnih vojnih osoba te o suradnji među sveučilištima partnerskih zemalja.

Hrvatska se i ovoga puta pokazala kao odličan domaćin i organizator pa se sa sigurnošću može reći da svakim danom postajemo sve ozbiljnija i jača vojna sila s posebnim napretkom u obrazovanju i obuci naših pripadnika.

Naime, o samim CEFME konferencijama mogli ste čitati u

nekom od naših prošlih brojeva kada smo pisali o gostovanju naših kadeta u natjecateljskom dijelu: Ivana Lovrića, Josipa Olujića i kadetkinje Ivane Tolnaj, koji su se iz Češke vratili s novim znanjima, ali i nagradama za čije je osvajanje zaslužan višemjesečni rad i trud na pripremi projekata sa željom što boljeg promicanja našeg učilišta u svijetu. Gostima su se obratili kadeti Ivan Lovrić i Ivana Kovačević. Kadet Lovrić u svome izlaganju naveo je da se za Brno pripremao jako dugo i teško, ali da je vrijedilo i da je cilj ispunjen. CEFME konferenciju opisuje kao odličnu priliku za poboljšanje znanja i stjecanje novih veza i

kontakata te je preporučuje svima. Nakon kadeta Lovrića, prisutnima se obratila i kadetkinja Kovačević, koja ih je upoznala s ponosom Kadetske bojne, a to je, uistinu naš, kadetski list.

U suradnji s urednicom lista, kadetkinjom Kristinom Miloš pripremljena je jedna jako zanimljiva prezentacija s kojom se nastojala uspostaviti suradnja s drugim akademijama.

Posebno zanimanje za kadetski list pokazali su gosti iz baltičkih zemalja. U razgovor se uključio i sam zapovjednik HVU-a, general-pukovnik Slavko Barić u kojem svaki put iznova pronalazimo potporu. (vr)

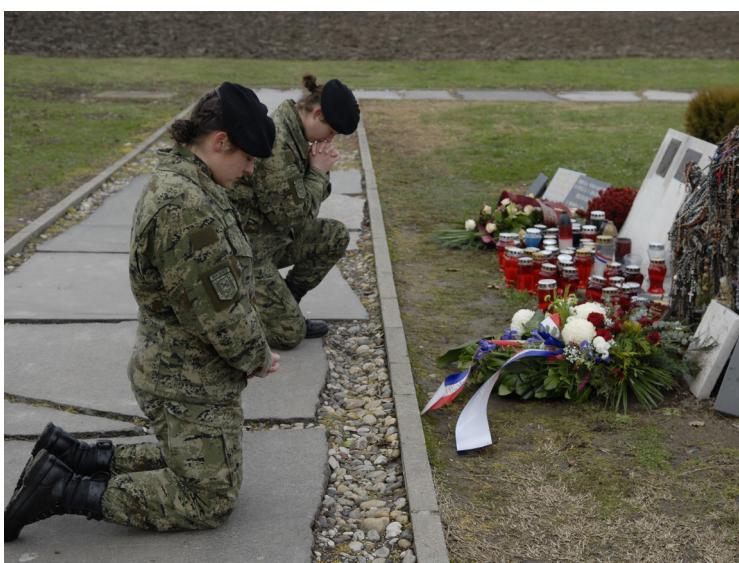
Na STUDIJSKOM putovanju po istočnoj SLAVONIJI

Kadeti su u istočnoj Slavoniji obišli Gardijsku oklopno-mehaniziranu brigadu u Vinkovcima, Vukovar, Vukovarsku bolnicu, Borovo naselje, Muzejski memorijalni centar Domovinskog rata i Ovčaru te se poklonili žrtvama Domovinskog rata

Kadeti 13. naraštaja s HVU-a bili su od 11. do 13. studenog 2016. na studijskom putovanju u istočnoj Slavoniji. Cilj ovog putovanja bio je da se kadeti upoznaju s područjem istočne Slavonije i događajima koji su se ondje odvijali tijekom Domovinskog rata te da, prije svega, odaju počast svim žrtvama Domovinskoga rata. Bili su smješteni u vojarni „5. gardijske brigade Slavonski sokolovi“ u Vinkovcima. Kadetima je prezentiran ustroj, rad i djelovanje gombr-a. Zatim su se uputili u Vukovar, simbol Domovinskog rata, posjetili su Vukovarsku bolnicu u kojoj su kroz multimedijalni prikaz pratili ratna zbivanja unutar bolnice tijekom jeseni 1991. godine. Istoga dana

obišli su Borovo naselje te posjetili spomen-dom Trpinjska cesta. Ondje su kadeti iskazali počast svim poginulim pripadnicima 204. vukovarske brigade. Posljednji dan kadeti su obišli memorijalni centar Domovinskog rata. Razgledali su izložbu pješačkog oružja koje je korišteno u Domovinskom ratu, izložbu „Sjećanje na Domovinski rat – Bitka za Vukovar“, prikaz koncentracijskih logora „Stajićevo“ i „Begejci“, simulaciju bojnog polja „Ojačana brigada u obrani“ te eksponate na otvorenom. Kadeti su obišli Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata. Ondje su se pomolili i iskazali počast polaganjem vijenca i paljenjem lampiona. Nakon toga uputili su se do simbola grada Vukovara,

starog vodotornja na ušću Vuke u Dunav kako bi se fotografirali. Potom su položili vijenac kod Križa u gradu. Oprostili su se od Vukovara obilaskom Memorijalnog centra Ovčara. Ondje ih je dočekao pukovnik Antun Dugan. zajedno s njim uputili su se prema masovnoj grobnici na Ovčari, gdje su ubijeni ranjenici i medicinsko osoblje iz Vukovarske bolnice te položili vijence. Za kadete je ovime završilo njihovo prvo studijsko putovanje. Bilo je vrlo poučno, pomoglo im je da stvore cjelokupnu sliku o onome što se događalo za vrijeme rata u istočnoj Slavoniji i gradu Vukovaru te ih je osvijestilo da sve žrtve nasilja i genocida zaslužuju naše poštovanje i nikada ne smiju biti zaboravljene. (ls)

KIOWA WARRIOR oduševio Zadrane

U93. zrakoplovnoj bazi Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane u Zemuniku u subotu, 8.listopada, održan je Dan otvorenih vrata. Time je obilježen Dan neovisnosti RH i Dan obrane grada Zadra. Pred više od deset tisuća posjetitelja bili su izloženi avioni i helikopteri HRZ-a pa su tako posjetitelji imali priliku vidjeti Zlin 242L, Bell-206B, Pilatus PC-9M, Airtractor AT-802 i Canadair CL-415, sjeti i slikati se uz njih. Prvi put od nabavke bili su izloženi i novi izvidničko-borbeni helikopteri OH-58D Kiowa Warrior. U letačkom dijelu programa sudjelovali su avioni i helikopteri uz demoprogram, avioni protuzračne obrane uz pokazne vježbe ispuštanja vodenih bombi te akrobatska grupa „Krila Oluje“. Uz letački program posjetitelji su mogli posjetiti i Muzej vojne zrakoplovne tehnike i simulator letenja hrvatskog lovca MIG 21. Uz to, postavljen je i infopult gdje su posjetitelji mogli isprobati prave avionske i helikopterske kacige, antigravitacijsko odijelo i prsluk za spašavanje, ali i doznati kako postati vojni pilot i pripadnik Oružanih snaga RH.

Uz mnoštvo zaljubljenika u zrakoplovstvo i zainteresiranu mladež, zvijezda dana ipak je bila malena Nia Novačić koja je, opremljena kombinezonom, pilotskim čizmama i Ray-Ban sunčanim naočalama, skakala iz kokpita u kokpit razmišljajući koja je letjelica HRZ-a najbolja za obranu hrvatskog neba. (ad)

Gostovanje u emisiji INFORMATIVKA

Zapovjednik 1. kadetske satnije satnik Mario Pavlak i kadet Eugen Pranjić s druge godine Vojnog vođenja i upravljanja sudjelovali su 10. listopada 2016. na snimanju priloga za emisiju „Informativka“ koju za Hrvatsku radioteleviziju radi „Pozitiv produkcija“, a uređuje Sanja Skorić. Satnik Pavlak i kadet Pranjić svojim su intervjuiima građanstvu približili časnički poziv te kadetski život. Emitiranje emisije na Drugom programu HTV-a još čekamo. (ls)

GAĐANJE IV. kadetske satnije

Datum 15. listopada 2016. ostat će u lijepom sjećanju našim najmlađim kadetima, odnosno 14. naraštaju. Jesensko jutro, AS „Vrapčanski potok“ i njihovo prvo gađanje iz osobnog vatrenog naoružanja. To je bilo prvi put da se u rasporedu obuke Kadetske bojne našlo i Gađanje za ispitivanje točnosti gađanja. Uz 103 kadeta bio je natporučnik Mirko Ištuk, voditelj gađanja, instruktori te kadeti generacijski voditelji. I majstori puškarim imali su pune ruke posla kako bi doveli u red njihove Pipi, Aleksis ili kako ih god oni nazvali. Hvala na pomoći. Na mjestu odmor. Nakon gađanja, logično, uslijedilo je čišćenje oružja. Sada kada su Pipi i Aleksi prilagođene rukama i očima naših kadeta, mogu samo s nestrpljenjem očekivati sljedeći susret s metom. (jk)

Kadetu DESETNIKU Ivanu Lovriću pohvala dekana FER-a

Kadet desetnik Ivan Lovrić, student treće godine Vojnog inženjerstva, na drugoj je godini bio uspješno prošao selekciju za natjecanje mlađih znanstvenika na CEFME junior konferenciji u Češkoj (Brno). Na natjecanju je predstavio svoj rad o temi „Disarming of explosive devices”, što mu je napisljeku donijelo pobjedu. Osvojio je prvo mjesto na natjecanju mlađih znanstvenika u sekciji Military engineering! No, to nije sve. Kadet desetnik Ivan Lovrić 25. studenoga 2016. primio je poziv Fakulteta elektrotehnike i računarstva na proslavu njihova dana, na kojem je pohvaljen zajedno s najboljim studentima FER-a. Primio je pohvalu dekana FER-a za osvojeno prvo mjesto na natjecanju u Češkoj i za sav uložen trud i isticanje. (sž)

Posjet Osnovne škole SVETA KLARA

Učenici 2. razreda Osnovne škole Sveta Klara iz Zagreba posjetili su 7. listopada 2016. Hrvatsko vojno učilište „Dr. Franjo Tuđman”. Koordinator posjeta bio je voditelj Odsjeka u Domu HVU-a satnik Andrija Olujić. Osnovnoškolcima i njihovim učiteljicama najprije je u maloj dvorani Časničkog doma održana prezentacija o programu, životu i radu kadeta. Djeca su je s oduševljenjem gledala. Bili su vrlo značajni i otvoreno su postavljali pitanja te pričali o svojim dotadašnjim iskustvima s vojnim osobama. Nakon prezentacije krenuli su u razgledavanje kompleksa. Imali su priliku upoznati se s naoružanjem, a u kabinetu oklopništva mogli su uči i u borbenu vozila i tenk. „Ovdje je jako zabavno, bolje od nekog igrališta”, rekla je jedna djevojčica. Penjali su se po tenkovima, pjevali su i hodali u stroju kao pravi vojnici. Postavljali su mnogo pitanja. Zanimale su ih razne stvari, poput koliko dugo dnevno nosimo odore, kako nam ljeti nije vruće u njima, zašto je sve zelene boje, kakvih sve boja mogu biti odore itd. Pokazali su interes i za razne grane OSRH, pa je tako jedan dečko rekao da želi biti vozač tenka, drugi pak želi biti vojni policajac, a jedna djevojčica želi upravljati avionom. Iznenadilo nas je koliko su dječica zapravo upoznata s našim pozivom. Bilo je i onih kojima je ovaj posjet izazvao pomutnju u njihovim malim glavicama, pa je tako jedna djevojčica izjavila: „Ja sam htjela biti zubarica, ali se sad predomišljam kad sam tebe vidjela.” Vrijeme posjeta proletjelo im je jako brzo i bilo im je teško kad su morali otići. Rekli su nam da žele ponovno doći, obući odoru i biti kao mi. (ls)

3 KADETA uspješno istrčala MARATON

Utrka je imala humanitarni karakter – za obnovu vukovarskog vodotornja, a kotizaciju pri-padnicima Policijske akademije i kadetima financirao je MUP

Svake se godine u listopadu održava najveća trkačka utrka u Republici Hrvatskoj, zagrebački maraton. Ove je godine održan 9. listopada 2016., dvadeset peti puta za redom. Maraton je pokrenut 1992. godine na inicijativu zagrebačkog atletskog kluba „Veteran” i od tada bilježi masovni porast trkača. Dijeli se na tri kategorije: maraton, polumaraton i građansku utrku (pet kilometara). Do 2004. godine staza se za zagrebački maraton gotovo stalno mijenjala. Od 2004. godine ustaljena je staza sa startno-ciljnim prostorom na Trgu bana Josipa Jelačića i poluokretima u Dubravi i na Črnomercu. Ove je godine maraton bio humanitarnog karaktera: sav novac skupljen od kotizacije bio je namijenjen za obnovu vukovarskog vodotornja. Tako je MUP odlučilo financirati kotizaciju pri-padnicima Policijske akademije, ali i nama kadetima. Na utrci su sudjelovali kadeti iz prve,

druge i četvrte Kadetske satnije. Troje je kolega sudjelovalo u maratonu, dok su ostali sudjelovali u polumaratonu. Kadeti iz druge satnije Mihovil Šarić i Luka Gudeljević uspješno su istrčali maraton. Mihovil je istrčao maraton za 4:30 te tako zauzeo 31. mjesto od 36 u kategoriji od 18 do 29 godina (sveukupno 246. od 277 mjesata), a Luka je istrčao maraton za 3:49:09 i tako zauzeo 23. od 36 mjesata u muškoj kategoriji od 18 do 29 godina, (sveukupno 153. od 277 mjesata). Kadet 14. naraštaja Josip Sigur istrčao je maraton za 3:16 i tako zauzeo 11. od 36 mjesata u kategoriji muško od 18 do 29 (sveukupno 55. od 277).

U polumaratonu sudjelovali su kadet skupnik Stefan Turopoljac koji je istrčao polumaraton za 1:46 i zauzeo 78. mjesto u muškoj kategoriji, kadet Nikola Šušnjara koji je istrčao polumaraton za 1:37 i zauzeo 47. Mjesto te kadet Alen Čretni koji je istrčao polumaraton za 1:21 i zauzeo 11. od 214 mjesata. Kadetkinja Marija Petrović istrčala je polumaraton za 2:07 i zauzela 67. mjesto, kadetkinja Tajana Židov istrčala je polumaraton za 1:56 i zauzela 35. mjesto, a kadetkinja skupnica Adriana Stubičar istrčala je polumaraton za 1:46 i zauzela 20. od 138 mjesata u kategoriji. S obzirom na to da se većina navedenih kadeta rekreativno bavi trčanjem, rezultati su bili vrlo dobri. Isto tako, ovaj je maraton bio isključivo humanitarnog karaktera pa je lijepa gesta što su se navedeni kadeti odlučili odazvati pozivu i sudjelovati u utrci. Nadamo se da će sljedeći put odaziv biti puno veći. (as)

Dvije MEDALJE na Prvenstvu OSRH u disciplinama za provjeru tjelesne SPREMNOSTI

Kadeti su i ove godine od 22. do 24. studenoga 2016. u vojarni „Sveti Nikola” u Splitu predstavljali Hrvatsko vojno učilište „Dr.Franjo Tuđman” na Prvenstvu Oružanih snaga RH u disciplinama za provjeru tjelesne spremnosti i ostvarili vrhunske rezultate. Kadeti Jozo Lukić, Josip Sigur i Mihovil Šarić te kadetkinje Lucija Safundžić i Tajana Židov natjecali su se pojedinačno u muškoj i ženskoj konkurenciji u disciplinama koje su kriterij za redovnu provjeru tjelesne spremnosti u Oružanim snagama: sklektovi na tlu, pregibi trupa i trčanje na 3200 metara. Kadetkinja 1. godine Vojnog vođenja i upravljanja Tajana Židov osvojila je 2. mjesto u kategoriji žena do 30 godina, a kadetkinja 2. godine Vojnog inženjerstva Lucija Safundžić osvojila je 3. mjesto. Kadet 3. godine Vojnog vođenja i upravljanja Mihovil Šarić osvojio je 4. mjesto u kategoriji muškaraca od 22 do 26 godina, u kategoriji muškaraca od 18 do 21 godine kadet 1. godine Vojnog vođenja i upravljanja Josip Sigur osvojio je 4. mjesto, a kadet Jozo Lukić 5. mjesto. Kadeti su u Zagreb donijeli dvije medalje i tako još jednom proslavili Hrvatsko vojno učilište i pokazali da se voljom i ustrajnim radom mogu postići izvrsni rezultati. (ls)

Stvara li se nova TRADICIJA u teretani HVU-a?

Već druga veslačka utrka, prigodno nazvana „Oxford – Cambridge – Ogulin”, organizirana je 29. studenoga 2016. Naime, sportaši Kadetske bojne odlučili su u svoje fizičke pripreme uvrstiti i veslačku disciplinu „samac” pa su radi provjera veslačkih sposobnosti započeli tjedne utrke na dionici od 500 metara. Ovoga puta pobijedio je mladi I. H. (20) s gotovo 10 sekunda prednosti pred M. V. (22) i E. P. (20). Zanimljivost ove utrke čudesan je povratak M. V. nakon što je na samom početku utrke izletio iz svog čamca. (ep)

Naši sportski MASTERI

Kadetkinja desetnica Petra Popović i kadet desetnik Jozo Jurčević kadeti su koji su prošli dvomjesečne treninge, pripreme i uspješno završili certifikaciju za Hard Body trenere. Hard Body – kompletan trening sustav je program treninga koji se provodi uz pomoć tri najmoćnija trenažera, a to su kettlebell ili girja, suspenzijski trenažer i naše vlastito tijelo – tzv. bodyweight vježbe. Uspješno su položili certifikaciju 19. i 20. studenoga 2016. u prostorijama „Dreamgyma” te certifikatom stekli zvanje Hard Body

certificiranih trenera osposobljenih za pružanje osobnog ili grupnog Hard body trening sustava. Naši kadeti Petra i Jozo nakon certificiranja sklopili su sporazum o suradnji sa sportskom udrugom „Kadet”, gdje su se složili oko organiziranja Hard Body grupnih treninga za sve zainteresirane kadete HVU-a. (sž)

Tražimo BAZENE za treninge naših PLIVACA

POTREBNA JE DOBRA ORGANIZACIJA I KOORDINACIJA S AKADEMSKIM I VOJNIM DIJELOM NAŠIH AKTIVNOSTI JER SE PONEKAD STUDENTSKA NATJECANJA PREKLAPAJU S VIKEND OBUKOM

Zapisala kadetkinja PATRICIA JOSIPOVIĆ snimili kadeti PETRA POPOVIĆ & LUKA TRBARA

Hrvatska akademska sportska udruga studenata sveučilišnih vojnih studija „Kadet” sportska je udruga osnovana na Hrvatskom vojnem učilištu u travnju 2015. godine, a pruža kadetima mogućnost oblikovanja svojih sportskih navika i uvjete za njihovu realizaciju. Predsjednik Udruge, kadet desetnik Filip Krstić, na samu ideju osnivanja takvog jednog tijela unutar Hrvatskog vojnog učilišta došao je kroz razgovor sa satnikom Domagojem Bagarićem. Naime, i sam predsjednik je aktivan sportaš, kako kaže, još od 1. razreda osnovne škole. Dolazi iz Osijeka te je trenirao vaterpolo i igrao za VK Osijek i VK Medveščak iz Zagreba. Također, jednu je sezonu proveo i u Mađarskoj gdje se školovao i igrao za vaterpoloski klub PVSK iz Pečuhu. Dolaskom na Hrvatsko vojno učilište odmah je uočio da među kadetima ima također veliki broj aktivnih sportaša. „Onaj tko živi sportski i ide redovito na treninge, ima potrebu to i nastaviti”, kaže Krstić.

Osnivanjem Udruge htio je kadetima omogućiti nastavak što aktivnijeg bavljenja sportom.

Ciljevi Udruge su ponajprije organiziranje, promicanje, razvoj i unaprjeđenje cjelokupne sportske aktivnosti svih studenata, nastavnika i djelatnika s namjerom prezentiranja ugleda HVU-a i OSRH. Kroz Udrugu žele poticati razumijevanje, usvajanje etičkih vrijednosti i zdravog načina života koje donosi bavljenje sportom.

Što znači postati članom Udruge?

Članom Udruge mogu postati svi kadeti, djelatne vojne osobe i ostali simpatizeri sporta i rada Udruge „Kadet”. Članom se postaje ispunjavanjem prijavnice i plaćanjem godišnje članarine u iznosu od 25 kuna nakon čega član Udruge dobiva člansku iskaznicu. Udruga kao neprofitabilna organizacija financira se iz članarina, sponsorstva, javnih natječaja i ostalih izvora propisanih Statutom Udruge.

Udruga se trudi poboljšati uvjete bavljenja sportom te svakom sportašu pruža podršku, pa tako

organizira sportske sekcije koje žele članovi, nabavlja rekvizite za različite sportove kao što su lopte, dresovi, prostori za treniranje, osigurava odlaske na natjecanja, organizira turnire na kojima članovi imaju priliku upoznati se s ostalim studentima, pokazati svoje kvalitete i još mnogo toga. Posjet vrhunskog gimnastičara Marija Možnika, kako bi motivirao kadete, također je bila ideja Udruge. Nadalje, pruža kadetima veći izbor sportova kojima se mogu baviti tijekom svoga boravka u kadetskoj službi. Doznali smo i trenutačne planove Udruge, a to su organizacija turnira u futsalu, košarci, odbojci, streljaštvu, organizacija termina za plivanje na bazenima Utrine, certificiranje dvoje kadeta kako bi mogli voditi fitnes sekciju, dogovaranje popusta za nabavu suplemenata, mogućnost odlaska na treninge izvan vojarne (s čime se Udruga već duže vrijeme bori) i, naravno, nastavak kvalitetnoga rada pripremanja kadeta za studentska natjecanja grada Zagreba.

„Naravno, na svakom putu ima i poteškoća. Mi kao prvi voditelji ovakve vrste organizacije u kadetskoj službi pravimo put, nemamo starije koji nam mogu pokazati kako riješiti neke situacije tako da sve moramo naučiti sami, što, naravno, iziskuje puno vremena. To je najveći problem s kojim smo se susreli na samome početku i razlog zašto smo početno vrijeme nakon osnivanja proveli pomalo pasivno. Potrebna je dobra organizacija i koordinacija s akademskim i vojnim dijelom naših aktivnosti. Tu smo se našli u nezgodnoj situaciji prilikom studentskih natjecanja jer su se ponekad utakmice preklapale s vikend obukom”, kaže Krstić.

Nije ni voditi Udrugu lako...

Napominje kako će se nastojati uključiti u što veći broj natjecanja na sveučilišnoj i široj razini, sudjelovati na raznovrsnim turnirima i slično. „Kroz natjecanja pruža nam se prilika suradnje s drugim sportskim udrugama i klubovima, a to nas posebno

veseli. Nastojat ćemo pružiti mogućnost našim članovima za treniranje izvan prostora HVU-a. Tu ponajprije mislim na treninge plivanja na nekom od zagrebačkih bazena jer nam se za sada ne pruža prilika treniranja u vojarni jer na HVU-u nema bazena. Osim sportske suradnje, otvoreni smo i za uključivanje u humanitarne akcije”, rekao je Krstić.

Organizacija Udruge

Udruga prema Statutu ima tijela koja vode Udrugu. Tijela su Skupština koju čine svi članovi Udruge i sastaje se jednom godišnje. Nadzorni odbor i Upravni odbor čine predsjednik Udruge, dopredsjednik, tajnik i članovi Upravnog odbora koje bira Skupština kao najviše tijelo Udruge. Od svoga osnivanja Udruga nije mijenjala svoj rukovodeći kadar. Dužnost predsjednika obnaša kadet Filip Krstić, dopredsjednik je satnik Domagoj Bagarić, tajnik kadet Luka Magušić, a članovi Upravnog odbora kadeti Luka Jagatić i Filip Petracić.

Cigaretni i ODORA nisu SKLADAN PAR

KADA BISTE SLOBODNO VRIJEME UPOTPUNILI AKTIVNOSTIMA KOJE SU VAMA INTERESANTNE, POPUT KAZALIŠTA, KINA I SPORTA, VJERUJEM DA BI SE BROJ PUŠAČA JOŠ SMANJIO, REKLA JE BRIGADIRKA TRUT

Napisale kadetkinje KATARINA TUFKOVIĆ I IVANA KOVAČEVIĆ

Možda ste primjetili da kombinacija kadeta u odori i cigarete ne izgleda nimalo lijepo. To je još izraženije kada je kadet u svečanoj odori: to doista narušava svečani izgled i cjelokupnu sliku kadeta. Ne želim zvučati seksistički, ali kada

djevojke puše u svečanim odorama, u vodu pada sav onaj trud uložen u sređivanje frizure, odore i cipela. Svakoga je dana oko kante s pepeljarom sve više i više kadeta. Oni vjerojatno u cigaretu traže lijek za stres i očekuju olakšanje za probleme koji ih muče. Istina

je kako je velika odgovornost biti dijelom Oružanih snaga, to zna biti vrlo stresno, a mnogi mladi i u cigaretu traže utjehu.

Taj opor miris pušača

Inače, štetni učinci pušenja prvi su put dokazani prije pedesetak

godina. Tijekom godina, stavovi prema konzumaciji duhana bili su različiti: od toga da je duhan lijek pa do toga da se pušenje kažnjavalio. Danas je pušenje zapravo društveno prihvatljiva navika. U 20. stoljeću provodila su se mnoga istraživanja radi utvrđivanja koliko pušenje šteti zdravlju. Od samih su početaka istraživanja liječnici počeli s pušenjem povezivati neke smrtonosne bolesti: rak pluća, infarkt miokarda, kroničnu upalu pluća. No, to sve smo već naučili u osnovnoj školi i nekako zanemarili jer mladi o tome ne razmišljaju. Misle: meni se to neće dogoditi. Možda i neće, tko zna? Ipak, činjenica je da je pušenje i zdravstveni i društveni problem. Primjetili ste razliku između mladih pušača i nepušača. Kao prvo – miris. Koliko god dečko lijepo mirisao, nakon što popuši određenu količinu cigareta, za njim će ostati onaj karakterističan smrad cigarete. Ostajat će za njim nakon ulaska u prostoriju ili prolaska pored tebe. Zar je to privlačno? I bez obzira na to koliko pušači prali svoje ruke i zube, na njima uvijek ostane neugodan miris cigarete. Zbog nikotina su im žuti i zubi i dlanovi. A najgore je to što svoje kolege nepušače pretvaraju u – pušače, doduše pasivne, ali ipak pušače. Tako ne ugrožavaju samo sebe nego i njih.

Pola kutije svaki dan

Proveli smo malo anketno istraživanje unutar Kadetske bojne i ankete pokazuju da 40 posto kadeta puši. Većina ih je započela pušiti u srednjoj školi, a 18 posto počelo je pušiti došavši na Hrvatsko vojno učilište. Polovica naših pušača svoju su pušačku karijeru započeli nakon dolaska na vojni studij. Kako doznajemo, jedan od glavnih povoda za početak pušenja vjerojatno je i stres. Nitko nije navikao na

Iz rezultata anketnog istraživanja o pušenju u Kadetskoj bojni

buđenje u pola šest ujutro te na nastavu, obuku i treninge koji su iscrpljujući i stresni. Iako je sve to normalan dio vojničkog života na koji se s vremenom prilagodimo, svaka promjena u početku stvara određeni šok i stres za naš organizam. Logičan je zaključak da je s početkom pušenja i stvaranjem ovisnosti povezana upravo ta nagla promjena. Za razliku od drugih anketa o uzrocima i povodima za posezanje za cigaretom, u kojima obično najviše ispitanika kaže da je to zbog društva koje puši, s kadetima to nije slučaj. Naime, čak 35 posto kadeta počelo je iz znatiželje. Zbog društva je pušiti počelo 25 posto njih. Polovica anketiranih kadeta izjavila je da popuši do pola kutije cigareta na dan. Kadeti, od kojih se očekuje zdrav, sportski način života, nisu osobito zabrinuti za svoje zdravlje. Pušenje je ipak čini se jedan od najboljih ispušnih ventila

za kadete. U zdravom tijelu, dim cigarete.

Prestati (ni)je teško

Ohrabrujuća je činjenica da je gotovo 40 posto kadeta pokušalo prestati pušiti i nije im teško. Oni koji nikako ne žele prestati pušiti čine manjinu – 13 posto.

Rezultate naše ankete prokomentirala je i prodekanica brigadirka Vesna Trut. „Slobodno vrijeme koje nije dobro strukturirano, vodi do stvaranja ovisnosti. Cigaretu pruža trenutan učinak, djeluje u sekundi, za razliku od fizičke aktivnosti, odlične metode za nošenje sa stresom, ali metode koja rezultate pokazuje tek nakon kontinuiranog rada. Kada biste slobodno vrijeme upotpunili aktivnostima koje su vama interesantne, poput kazališta, kina i sporta, vjerujem da bi se broj pušača još smanjio”, rekla je brigadirka Trut.

NABRIJANI NAIZVRS

ADEMIA OZBROJE
SAPIENTIA
BONUM
PATR'A

SNOST

Napisala DR. A. HARAGOVÁ, AOS Fotografije Arhiv VOJNA AKADEMIJA GENERALA M. R. ŠTEFÁNIKA U LIPTOVSKÝJEM MIKULÁŠU, SLOVAČKA

GLAVNA JE SVRHA VOJNE AKADEMIJE GENERALA M. R. ŠTEFÁNIKA OBUKA I IZOBRAZBA STUDENATA KROZ CJEOŽIVOTNO OBRAZOVANJE. STUDENTI KADETI OVDJE DOBIVAJU ZNANJE O VOJNOJ TAKTICI I RATOVANJU, KAO I RAZNE VOJNE VJEŠTINE I RUTINE

Povijest slovačkog višeg vojnog obrazovanja započela je 1973. godine osnivanjem Vojnotehničkog sveučilišta u gradu Liptovský Mikuláš. Sveučilište je bilo sastavljeno od odsjeka koji su sadržavali kolegije poput Radiolokacijskih sustava, Automatiziranog zapovijedanja te Elektronike i telekomunikacija. Osnivanjem Republike Slovačke i njenih oružanih snaga 1993. godine pojavila se potreba za uvođenjem novih odsjeka i programa. Stoga

se 1993. godine u Liptovskýjem Mikulášu osniva Vojna akademija. Ova je institucija pružala više obrazovanje vojnim specijalistima na studijima kopnene vojske, logistike, protuzračne obrane i zapovjedne potpore. Kako bi obučila svoje časnike za združene međunarodne mirovne operacije, Vojna akademija počela je surađivati s državama članicama NATO-a i oružanim snagama drugih država unutar Partnerstva za mir, pogotovo na poljima obrazovanja,

znanosti i obuke. Kroz deset godina svojega postojanja, Akademija je prošla mnoge transformacije te napredovala u dinamičnom strukturalnom razvoju, usporedno s promjenama u slovačkim oružanim snagama. Godine 2004. na njezinim temeljima nastala je Vojna akademija generala Milana Rastislava Štefánika. Njezin je moto Sapientia. Bonum: Patria. Vojna akademija generala M. R. Štefánika državno je vojno sveučilište koje se ne sastoji od

studija nego od odsjeka.

Međunarodno je prepoznata, a njena je glavna svrha obuka i izobrazba studenata kroz više i cjeloživotno obrazovanje. Misija je Akademije razviti osobnost, kreativnost, motivaciju i spremnost kadeta za službu u oružanim snagama i učinkovito djelovanje u nacionalnom i međunarodnom okruženju.

Kreativnost, motivacija i spremnost

Nadalje, Akademija provodi znanstvene i istraživačke aktivnosti: olakšava profesionalni razvoj pripadnika oružanih snaga, razvija vojne obrazovne procese zasnovane na nacionalnim i međunarodnim standardima i surađuje s ostalim civilnim i vojnim sveučilištima (Češka, Poljska, Mađarska, Austrija), kao i s obučnim centrima u Slovačkoj i u inozemstvu.

Vojna Akademija Generala M. R. Štefánika ima tri stupnja višeg obrazovanja. Trogodišnji preddiplomski studij upisuje prosječno 70 studenata godišnje, od kojih je otprilike 6 % žena. Studenti pohađaju akreditirane smjerove: Oružni sustavi, Naoružanje, Informatički sustavi, Mreže i usluge, Elektronički sustavi i Upravljanje vojnom organizacijom. Diplomski i postdiplomski studiji pružaju studentima sljedeće programe: Naoružanje i vojne tehnologije, Upravljanje obrambenim resursima, Nacionalna sigurnost i obrana te Računalni sustavi, mreže i usluge. Ovi su programi nastali kao rezultat implementacije najnovijih spoznaja proizašlih iz različitih istraživanja i omogućuju uporabu sustava za e-učenje. Akademija provodi obrazovne aktivnosti u skladu s europskim načelima višeg obrazovanja te koristi mogućnosti sustava prijenosa ECTS bodova. Istodobno, podupire međunarodnu

Stari viteški ritual dio je kadetske inicijacije

Veliki amfitetar i učionica slovačkih kadeta

Obuka kadeta
na poligonima
slovačke vojske

i nacionalnu suradnju u pojedinim znanstvenim područjima, kao i u razmjeni studenata i profesora unutar Erasmusa i DEEP programa.

Simbioza znanosti i sporta

Na Akademiju se mogu upisati samo oni studenti koji su prošli zdravstvena, psihološka i psihička testiranja te ispite iz matematike i engleskog jezika kako bi mogli izvršavati svoje akademske i vojne obveze. Studenti kadeti istodobno pohađaju cjelokupni studij te kadetski vojni program. Ovdje dobivaju znanje o vojnoj taktici i ratovanju, kao i razne vojne vještine i rutine. Ovaj program

uključuje vojnu obuku kadeta koja se sastoji od tematske obuke, blokovske obuke, terenske obuke, pripravnosti u postrojbama i završnu vježbu. Kadeti aktivno sudjeluju na različitim sportskim i znanstvenim natjecanjima (primjerice, Studentska znanstvena konferencija). Uspješno predstavljaju Akademiju na vojnom natjecanju all-rounder, u pojedinačnim (triatlon, bodybuilding, borilačke vještine), kao i timskim sportovima (hokej, mali nogomet).

Akademija želi pružiti kadetima najbolje moguće uvjete za obuku i izobrazbu. Opremljena je posebnim

Športski izazovi: alpinističke vještine, rafting na divljim vodama i višeboj

dvoranama i laboratorijima, simulacijskim centrom te akademskom knjižnicom – znanstvenom, informativnom, bibliografskom, koordinatorskom i savjetodavnom ustanovom – koja je nerazdvojiv dio obrazovne, znanstvene i istraživačke aktivnosti. Kadeti i profesionalni vojnici mogu se koristiti sportskim terenima, uključujući i bazene, kako bi bili spremni za zadaće i dužnosti u stresnim situacijama, razvili i unaprijedili motoričke sposobnosti i mentalnu izdržljivost te naučili i ovladali praktičnim vojnim vještinama koje vojni program zahtjeva. Akademija

također pruža kadetima, profesionalnim vojnicima, zaposlenicima i njihovim obiteljima mogućnost sudjelovanja u vjerskim obredima. Ohrabruju ih da sudjeluju u dobrotvornim i volonterskim aktivnostima, kao i na ekskurzijama i hodočašćima.

Tijekom svog studija kadeti su „vojnici u pripremnoj službi”, a nakon završetka preddiplomskih studija i ispunjenju zahtjeva vojnog programa, postaju poručnici slovačkih oružanih snaga. Poslije se vraćaju na akademiju kao honorarni postdiplomski studenti ili kao sudionici karijernih ili jezičnih tečajeva.

Napisao kadet NIKOLA TABAIN Snimila kadetkinja PETRA POPOVIĆ

Hrvatska KACIGA jača od MAGNUMA

UGOSTIO NAS JE NAJVEĆI EUROPSKI I JEDAN OD NAJBOLJIH SVJETSKIH PROIZVOĐAČA KOMPOZITNIH PROTUBALISTIČKIH KACIGA. VLASNIK I DIREKTOR ALOJZIJE ŠESTAN I TEHNIČKI DIREKTOR BOŽO BUJANIĆ NOSE TITULU VITEZOVA INOVATORSTVA, DODIJELJENU U BRUXELLESU.

Početkom prosinca ove godine posjetili smo iznimno uspješnu i nagrađivanu, ali među kadetima slabo poznatu tvrtku Šestan-Busch iz Preloga, kako bismo kadetima približili sliku o tome kakva je to kaciga koju nose na glavama. Priča o uspješnoj proizvodnji kaciga počinje još 1993., kada je poduzetnik Alojzije Šestan dobio povjerenje i sklopio ugovor s Vladom RH za prvi 1000 borbenih kaciga. Proizvedene su u Njemačkoj i bile su to prve aramidne kacige na ovom prostoru. Aramid, široj javnosti poznatiji kao kevlar proizvođača Duponta, aromatski je poliamid koji ima odlična balistička svojstva i za jednaku masu nudi bolju balističku zaštitu od zrna i fragmenata nego čelična kaciga. Nakon isporuke prvi

tisuću kaciga, sklopljen je ugovor za 3000 komada, proizvodnja je preseljena u Hrvatsku, počinje dugogodišnja suradnja s njemačkim Buschom i osnovana je, danas jedna od najpoznatijih tvrtki u svom polju – Šestan Busch d. o. o. Tvrtka je uspjela ostvariti svoja prva tri postavljena cilja, a to su: postati konkurentan proizvođač, svladati najnoviju tehnologiju i povezati se sa stručnjacima u tom području te se probiti i na međunarodno tržište. U 22 godine postojanja Šestan-Busch je postao najvećim europskim proizvođačem kaciga s proizvodnim kapacitetom 1000 kaciga na dan sa samo 80 zaposlenika, a trenutačno iskorištavaju 100 posto tog kapaciteta. O kvaliteti i popularnosti proizvoda najviše svjedoči činjenica da 98 posto svojih proizvoda izvoze u 70 zemalja svijeta, a o kompetentnosti i stručnosti ljudi govori činjenica da iza njih стојi 10 patenata i inovacija, od kojih su 4 izravno implementirani u izradu kaciga. Vlasnik i direktor Alojzije Šestan i tehnički direktor Božo Bujanić nose titulu Vitezova inovatorstva, dodijeljenu u Bruxellesu. Šestan-Busch rasporedio je svoje pogone u nekoliko država, tako da se uz pogon u Prelogu, u Italiji proizvodi RIOT oprema, u Njemačkoj se proizvode kalupi i preše, u Češkoj je remontni zavod, a u Rusiji se proizvode kacige za njihove potrebe.

Od aramida do gotove kacige u 15 koraka

No, kako izgleda proces proizvodnje kacige? Prvo treba napomenuti da tvrtka Šestan-Busch proizvodi sve komponente svojih kaciga, od najmanje kopče pa do kalupa. Prvo se provodi kontrola kvalitete ulaznog materijala, zatim se materijal reže u trake. Treća je faza predformiranje, u kojoj se slažu slojevi aramida i oblikuje

grubi oblik kacige. Četvrta faza je prešanje u kalupu. U petoj fazi obrezuju se i bruse rubovi kacige. Šesta: nanosi se temeljna boja (primer), koja se u idućoj fazi brusi. Osma faza je lijepljenje rubne gume, a deveta instaliranje klik sustava (koji drži „košaru“ za glavu i podbradne trake). Nakon toga nanosi se prvi i drugi sloj boje, montira unutarnja oprema, šivaju podbradne trake. Posljednje faze su: 14. – završna montaža, a 15. – pakiranje. Kroz cijeli proces provodi se stroga kontrola kvalitete proizvoda, a četiri su glavne balističke kontrole: ulazna kontrola; kontrola parametara prerade; međufazna kontrola i završna kontrola. Kako bi kontrola kvalitete bila što nepristranija, te kako bi kontrolirali vlastitu kontrolu kvalitete, uzorci materijala šalju se u laboratorije u SAD, Njemačku, Italiju, Španjolsku i Finsku.

Bez ijednog vijka

Kacige moraju zadovoljavati sigurnosnu normu STANAG 2920, odnosno imati određenu visinu V50 norme: kaciga mora imati 50-postotnu vjerovatnost zaustavljanja fragmenata specifične mase pri određenoj brzini. Američki NIJ standard balističke zaštite klasificira razine zaštite od I do IV. Šestan-Busch kacige imaju IIIA razinu zaštite, što znači da vas kaciga štiti od metaka kalibra 9 mm ili .44 Magnum pri brzinama 436 m/s, a to je već doista solidna razina zaštite – jednaka onoj mekog oklopa u prslucima. Međutim, zašto ne bi kaciga štitila i od puščanih zrna, recimo 7,62 x 54 R? Odgovaraju nam da bi ishod bio isti, iako je moguće konstruirati kacigu koja bi izdržala taj pogodak. Naime, razlika je jedino u tome hoćete li poginuti od polomljenog vrata ili rupe u glavi. Tako da zasad razina IIIA ostaje najveća moguća zaštita. Jedna od

Šivanje podbradnih traka

inovacija Šestan-Buscha kojom su uklonili potencijalnu slabu točku na kacige, odnosno tri potencijalne slabe točke, uklanjanje je vijaka s kacige, koje je sad zamjenio tzv. Shoteck, unutarnji sustav koji, za razliku od dosadašnjih traka (koje su nam dobro poznate), koristi gustu strukturu elemenata koji drže kacigu na 12 – 14 mm od glave korisnika i omogućuju veću ugodu nošenja, bolju zaštitu od deformacije i nesmetano korištenje

komunikacijske opreme.

Može izdržati 200 kg

Usput, testiran je da izdrži teret 200 kilograma! Na novijim je kacigama i EBSP konstrukcija koja koristi 100 posto materijala za apsorpciju energije zrna i smanjenje unutarnje deformacije kacige. Time se postiže manja deformacija, veća zaštita, veća izdržljivost, pogotovo kod gušćih grupacija pogodaka. Među više od 30 razvijenih modela kaciga

svakako je najprodavaniji model BK-3, koji koristi OSRH, a poznat je i kadetima. On postoji u tri inačice, a najnovija uopće na sebi nema vijaka. Međutim, kaciga mora biti prilagođena krajnjem korisniku pa se osim BK-3 koriste još i modeli s integriranim komunikacijskom opremom, lakši tzv. High cut modeli poput BK-ATJ ili BK-OPS s ugrađenim railovima (šinama) za dodatnu opremu. Naravno, sve se radi po narudžbi, tako da

Brušenje temeljnog sloja boje (primer)

bez problema dobijete ono što naručite. Ipak je to biznis. Šestan-Busch d. o. o. prepoznat je i u svijetu i u Hrvatskoj kao iznimno uspešna tvrtka čiji je proizvod vrhunske kvalitete. Tome svjedoči niz priznanja HGK-a Zlatna kuna, koje je tvrtka primila 2005., 2006. i 2011. na razini Republike Hrvatske, te Zlatna kuna HGK-a Međimurja 2000. za najbolje malo poduzeće u regiji. Godine 2011. vlasnik i direktor Alojzije Šestan dobio je nagradu Hrvatskog udruženja

menadžera CROMA za životno djelo.

Pomeli Francuze na njihovu terenu

Ako već činjenica da izvoze kacige u 70 zemalja svijeta nije dovoljna potvrda kvalitete, valja napomenuti da je Šestan-Busch pobijedio na nedavnom natječaju u Francuskoj za novu policijsku balističku kacigu. To je iznimno uspjeh jer je francusko tržište opskrbljivala domaća tvrtka, a

Šestan-Busch je uspio pomesti konkurenčiju superiornom kvalitetom i tehnologijom, nudeći lakšu i efikasniju zaštitu svojom kacigom. U međuvremenu je Šestan-Busch u suradnji s tvrtkom Croshield započeo proizvodnju zaštitnih prsluka s mekom zaštitom, ali i mogućnošću umetanja tvrdih balističkih ploča. Pitali smo planiraju li skoro početi i proizvodnju samih ploča, na što nam odgovaraju da je i to svakako u planu.

Putevima pakračkih BRANITELJA

Napisao kadet EUGEN PRANJIĆ
Snimke kadet LUKA TRBARA

Osobno iskustvo posjeta mjestima junačke obrane naše Domovine te susreta s hrvatskim braniteljima preporučio bih svakom hrvatskom kadetu. Vrlo je važno za naš domovinski odgoj stalno isticati primjere spremnosti naših branitelja na nesobičnu osobnu žrtvu, hrabro i bez kalkulacija. Samo ljubav prema Rodu i Domovini! Nikakav opis ni literatura, jednostavno ništa ne može biti toliko stvarno i učinkovito za nas kao obilazak mjesta stradavanja, pogibije ili razgovora s hrvatskim braniteljem – čovjekom koji je smrт gledao u oči nebrojeno puta, a ipak je ostao emotivno i psihički zdrav, nezagađen mržnjom i depresijom. I da: čovjekom koji svojim stavom svjedoči da je sve to vrijedilo i da bi opet sve ponovio!

Prošlo je već nekoliko tjedana otkako sam zajedno s kolegom kadetom desetnikom Trbarom bio u posjetu Dočasničkoj školi i Gradu Pakracu, a emotivni učinak još je vrlo snažan. Danas

kada pišem ovaj tekst slavimo Dan neovisnosti Lijepe naše. Gledajući isječke TV kalendarja te prigodne dokumentarce vezane uz Domovinski rat, pred očima mi prolaze naši razorenii gradovi i sela, toliki pогinuli hrvatski branitelji –

naši vitezovi, koji su nam svojom žrtvom ostavili u nasljeđe upravo neovisnu i slobodnu Hrvatsku. Posjet Pakracu i okolnim mjestima zapadne Slavonije koja su izuzetno teško stradala u Domovinskom ratu još mi je više posvjedočio tu

istinu. Na svakom koraku obilježje mesta pogibije nekog hrvatskog redarstvenika ili gardista.

O, Bože, koliko je branitelja mojih godina položilo svoj život na oltar Domovine... Sve moje dosadašnje spoznaje o mjestima koja smo krenuli posjetiti i tragedijama vezanima uz njih činila su me i pomalo nervoznim. Nije isto slušati o nekom stradanju u toplini i sigurnosti svoga doma ili se osobno sresti s time na licu

mjesta. U vojarni 123. brigade dobrodošlicu su nam zaželjeli zapovjednik Dočasničke škole pukovnik Zdenko Šakota i brigadir Damir Stručić, predavač s HVU-a. Tijekom ugodnog razgovora s domaćinima u ušima mi je jako zazvonila rečenica pukovnika Šakote: „Gospodo kadeti, vama kao budućim časnicima Oružanih snaga, dočasnici će biti savjetnici, vaši ljudi od povjerenja.” Informirajući nas o temeljnoj ulozi

dočasničkog lanca u OSRH uvidio sam da su dočasnici srž naše vojske, oni žive i rade s vojskom, oni je čine onakvom kakva jest. Budući da su kadeti na HVU-a sa svih strana okruženi većinom časnicima, osjećao sam potrebu susreta s kralježnicom vojske, dočasnicima i vojnicima. U tom trenutku sam jedva čekao susret s dočasnicima na Naprednoj dočasničkoj izobrazbi.

Pusto BUČJE prepuno stravičnih USPOMENA

Hrvatska je Bučje upoznala kao mjesto u kojem se nalazio prvi srpski sabirni logor u koji su odvođeni ratni i civilni zarobljenici Hrvati

Prva točka stajanja prije Pakraca bilo je selo Bučje. Po stanju cijelog sela nisam bio siguran živi li više itko tamo, činilo se kao da je vrijeme stalo 1991. Brigadir Stručić kratkim izlaganjem upoznao je polaznike izobrazbe (i nas) s poviješću i ratnim zbivanjima u tom mjestu: za vrijeme komunističke Jugoslavije bilo je to područje od

posebne državne skrbi naseljeno gotovo isključivo stanovništvom srpske nacionalnosti. Izolirani od ostatka svijeta, džepova punih državnog novca (većina je radila u državnim institucijama), stanovnici Bučja bili su idealna masa za manipuliranje. Znao je to velikosrpski pobunjenik iz Pakraca Veljko Džakula koji je vrlo lako „obradio“ lokalne

Srbe uvjerivši ih u „opasnost od ustaša“. Ubrzo je započeo progon i teror nad hrvatskim stanovništvom u Pakracu i okolnim selima. I tako je, nažalost, Hrvatska Bučje upoznala kao mjesto u kojem se nalazio prvi srpski sabirni logor u Republici Hrvatskoj u koji su odvođeni ratni i civilni zarobljenici Hrvati, i gdje su nad njima počinjeni stravični zločini. Njihovi dojučerašnji susjedi Srbi iživljavalni su se nad zatočenima, a potom ih svirepo i ubijali. Stravična su svjedočanstva preživjelih logoraša iz Bučja, a o smrti najpoznatijeg od njih, dr. Ivana Šretera, prvog predsjednika HDZ-a grada Pakraca i organizatora njegove obrane, kruže strašne priče: ili je raskomadan pa skuhan, ili je ispečen u Pakračkim vinogradima. Mnogi logoraši iz Bučja razmijenjeni su tek 1992. u Staroj Gradiški, a samo selo oslobođeno je tijekom VRO Bljesak 1995. Uz dr. Šretera, još 21 osoba s pakračkog područja smatra se nestalom, među njima i djed aktualne gradonačelnice Pakraca.

GENERAL Mareković o BLJESKU

Uvjeren sam da hrvatska javnost nije u dovoljnoj mjeri upoznata s cijenom koju je Pakrac platio u Domovinskom ratu

Ulazeći u Pakrac, promatrajući kuće i zgrade, ostao sam zaprepašten količinom ostataka ratnih razaranja, posebice u samom središtu grada. Začudjujuća je količina mržnje dojučerašnjih susjeda Srba ispoljena u porivu za ubijanjem svojih susjeda Hrvata i ostalih nesrba te razaranjem i svoga grada. Uvjeren sam da hrvatska javnost nije u dovoljnoj mjeri upoznata s cijenom koju je Pakrac platio u Domovinskom ratu.

Ispred Gradske uprave dočekali su nas gradonačelnica Pakraca gospođa Anamarija Blažević, pakrački branitelj, umirovljeni satnik Željko Jura Špelić, te general-pukovnik Marijan Mareković i brigadir Božo Kožul. Nakon što nam je satnik Špelić ispričao iznimno zanimljive priče o obrani Pakraca, obratio nam se general-pukovnik u miru Marijan Mareković. Govoreći o VRO Bljesak, kojom je 1995.

General-pukovnik Marijan Mareković, ratni zapovjednik 1. gardijske brigade Tigrova

Brigadir Božo Kožul, svojedobno najmlađi hrvatski pukovnik sa samo 21 godinom

oslobodjena zapadna Slavonija, naglasio je kako je njezin primarni cilj bio oslobođanje autoceste Zagreb – Lipovljani jer je Podravska magistrala postala prometno prezakrčena, a teroristički ispadi pobunjenih Srba na području Okučana i okolice postali su nepodnošljivi. Iako su predstavnici međunarodne zajednice odgovarali prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmanu od provođenja akcije smatrajući kako će završiti neuspjehom, Hrvatska je vojska do savršenstva pripremljenom operacijom te njezinom

bespjekornom izvedbom zatvorila usta svim kritičarima i sumnjivcima unutar Lijepe naše i izvan nje. Umirovljeni brigadir Božo Kožul, jedan od zapovjednika 1. gardijske brigade, govorio je o

svom suborcu i prijatelju, legendi Domovinskoga rata, Damiru Tomljanoviću – Gavranu, čije ime s ponosom nosi Dočasnička škola. Istaknuo je kako je žalosna, ali vrlo vjerljiva činjenica da bi Gavran ostao potpuno nepoznat javnosti da nije poginuo. Tek u posljednje vrijeme, godinama nakon završetka rata i oslobođujućih haških presuda, kao da se budimo iz neke hipnoze i zaborava pa postajemo svjesni svih naših vitezova i heroja koji su još uvijek među nama: Ante Gotovina, Mladen Markač, Stevo Čulej, Davor Jović...

Ratni zapovjednik „Škorpija” o KUSONJAMA

Uvjerio sam se da film „Broj 55”, kada se usporedi sa sjećanjima preživjelih branitelja iz Kusonja, daje prilično realan uvid u zbivanja koja su se odvijala tog nesretnog 8. rujna 1991.

Dan prije puta u Pakrac, u prostorijama požeške vojarne za polaznike NDI-ja održana je projekcija hrvatskog filma „Broj 55”, koji prikazuje tragičnu pogibiju u selu Kusonje dvadesetice hrvatskih branitelja, 18 Bjelovarčana iz legendarne A-satnije 105. brigade te dvojice pripadnika Specijalne policije iz Zagreba. Kako je moj otac jedan od preživjelih branitelja iz Kusonja, znao mi je pričati o toj tragediji. Usporedio sam njegova sjećanja s viđenim u filmu te sam zaključio da ovaj film daje prilično realan uvid u zbivanja koja su se odvijala tog nesretnog 8. rujna 1991.

Na putu prema Pakracu posjetili smo selo Kusonje, koje se nalazi nekoliko kilometara niže na cesti prema Pakracu. Lijepa kapelica sa spomen-pločom na kojoj su imena poginulih hrvatskih branitelja, sagrađena na mjestu gdje se nekad nalazila kuća pod brojem 55, označava mjesto masakra počinjenog nad hrvatskim vitezovima. Tamo nas je dočekao

Miroslav Vacek, ratni zapovjednik interventnog voda „Škorpije”

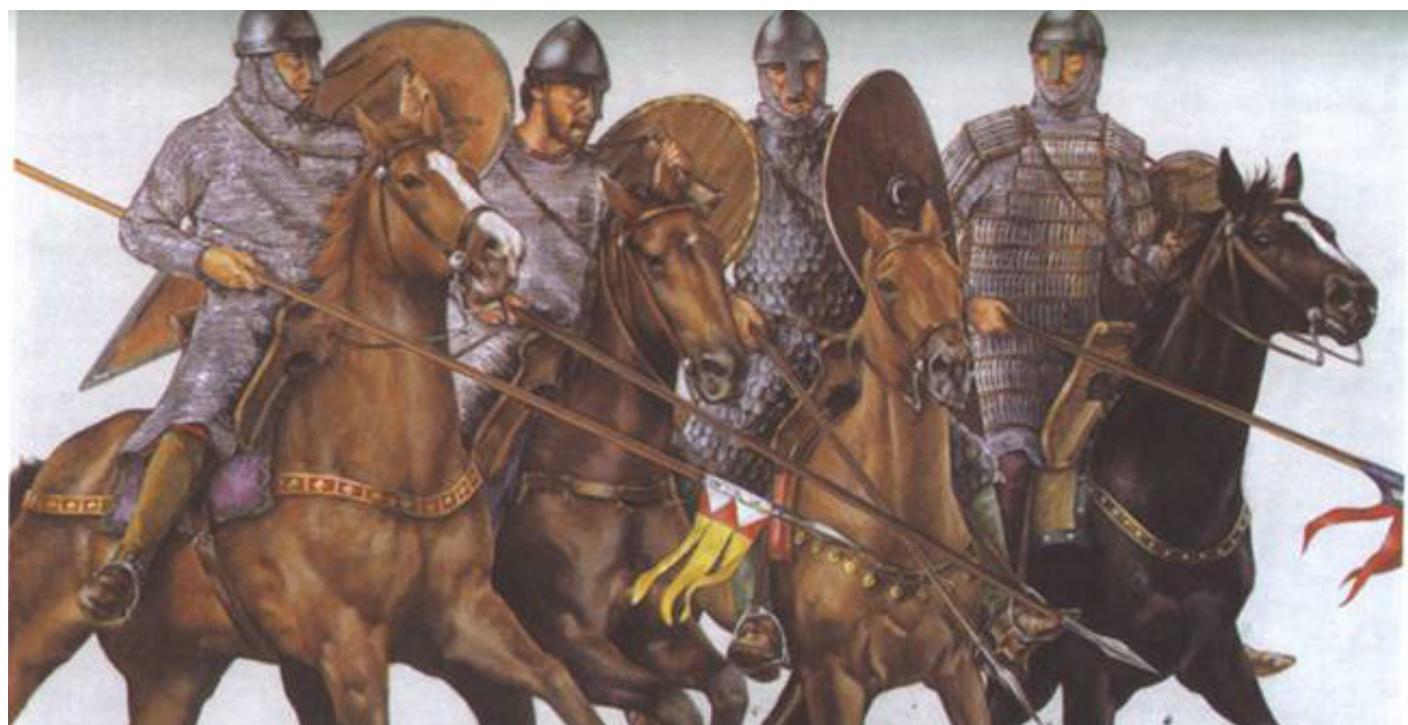
Miroslav Vacek, ratni zapovjednik pakračkog interventnog voda „Škorpije”. U emotivnom izlaganju gospodin Vacek je sve prisutne detaljno upoznao s ratnim zbivanjima na pakračkom području u rujnu 1991. te kronologijom događaja 8. rujna te godine. Nakon hvatanja u zasjedu te grčevite borbe koja je uslijedila, 20 mlađih Hrvata branitelja našlo se odsjećeno od hrvatskih snaga koje su krenule u akciju njihova izvlačenja. Nažalost, nisu uspjeli.

Opkoljeni branitelji su se do zadnjeg metka branili i nisu se predali. Svi su pobijeni, a ranjenici su svirepo mučeni. Mrtve su potom toliko izmasakrirali da su ih obitelji na ekshumaciji prepoznavale isključivo po nakitu koji je ostao na njima. Kao da to nije bilo dovoljno, na isti dan 1993., prilikom polaganja vijenca u čast poginulim braniteljima, četnici su minom iznenadenja ubili trojicu pripadnika 105. brigade.

KRVAVA bitka za englesko PRIJESTOLJE

NAKON SMRTI ENGLESKOG KRALJA JEDAN OD PRETENDENATA NA ENGLESKO PRIJESTOLJE BIO JE I VILIM, NORMANSKI KNEZ. SUKOBIO SE S HAROLDOM KOD HASTINGSA U LISTOPADU 1066. NAKON POBJEDE NAD ANGLOSASIMA VILIM DOBIVA NADIMAK OSVAJAČ

Napisao kadet TIN HASANPAŠIĆ

Normanski konjanik kao primarno oružje koristi koplje, no najvredniji je dio njegovog arsenala čelični mač. Koristili su zanimljivu i domišljatu takтику. Zaletjeli bi se prema neprijateljskim redovima te u fazama započeli povlačenje što bi protivnika potaknulo da krene u gonidbu, a kada bi protivnik napustio gusto zbijenu formaciju, konjanštvo bi se okrenulo i napravilo juriš.

Nakon smrti engleskog kralja bez djece, Edvarda III. Ispovjednika, 1066. godine na vlast dolazi Harold Godwinson te započinje niz nasljedničkih borbi za englesko prijestolje. Učvrstio je vladavinu pobjedom nad bratom Tostigom i norveškim kraljem Hardradom u bitki kod Stamfordskog mosta kod Yorka. Još jedan od pretendenata na englesko prijestolje bio je Vilim,

normanski knez. Kako je Harold II. preuzeo englesko prijestolje, Vilim je odlučio iskrcati se sa svojim snagama u Englesku i preuzeti englesku krunu silom. Sa sobom je poveo ne samo Normane već i plaćenike te velik broj vitezova bez zemlje kojima je obećao posjede u osvojenoj Engleskoj. Vilim je pripremao potpunu invaziju na Britaniju. Tijekom ljeta 1066. godine vojska koja se pripremala

na obalama Normandije, obuhvaćala je i vojnike trenirane u specifičnom normanskom načinu borbe, Vilimove konjanike koji će se pokazati ključnim u borbi za englesko prijestolje.

Vilimova normanska vojska

Normanska armada s oko 600 brodova i 7000 vojnika koju je činilo do 2000 konjanika zaplovila je 27. rujna 1066. prema engleskoj obali. Normansko konjanštvo,

Tapiserija iz Bayeuxa duga je čak 70 metara i visoka 50 centimetara; detaljno prikazuje Vilimov cijeli pohod i tijek bitke.

sada već s reputacijom elitne jedinice, pokazalo se vrlo efikasnom silom tijekom borbi u Bretanji, Francuskoj i Italiji tijekom pedesetih godina XI. stoljeća. Sljedećega dana invazijska vojska iskricala se u engleskoj pokrajini južni Sussex. Engleski kralj Harold, samouvjeren nakon pobjede nad pretendentima kod Yorka, krenuo je s vojskom na jug u blizinu grada Hastingsa, gdje se suočio s Vilimom 14. listopada 1066. godine. Vilim je borbenu formaciju rasporedio na klasičan način. Ispred pješaštva u zidnom štitu koje je činilo glavninu snaga rasporedio je strijelce, a u pozadini su spremno čekale najubođitije i najelitnije jedinice – konjaništvo. Ovakvim borbenim rasporedom Vilim je mogao iskoristiti prednosti sva tri tipa vojnika dok je anglosaska vojska čekala na brdu razvijena u obrambenoj formaciji sa zaključanim štitovima, uobičajenoj pješačkoj formaciji toga doba (shieldwall). Vilimov plan bio je koristiti strijelce kako bi oslabio glavnu anglosasku pješačku liniju prije glavne pješačke borbe. Kako je bitka tekla, strijelci nisu uspjeli napraviti znatniju štetu

dobro zaštićenom pješaštvu pa je ubrzo započela iscrpna borba prsa u prsa. Nakon samo nekoliko minuta borbe normansko se pješaštvo povlači kako bi dalo prostora konjaništvu za juriš, no i konjaništvo je pretrpjelo velike gubitke ne slamajući pritom anglosasku formaciju. Tijekom bitke, u redovima na lijevom normanskem krilu dolazi do glasine kako je njihov vođa Vilim, knez Normandije, pao u borbi te cijeli bok kreće u povlačenje. Anglosasi su ovo vidjeli kao priliku za slamanje neprijateljske vojske te se dali u progon.

Konjaništvo donosi preokret

U sljedećim ključnim trenutcima Vilim jaše ispred svoje vojske kako bi demantirao glasine te podiže moral i borbeni duh vojnika, organizira konjički protunapad koji potpuno uništava anglosaski desni bok koji se prethodno dao u gonidbu. Borbe se nastavljuju do podneva, ali normanska vojska ne uspijeva probiti Anglosase koji drže više zemljište u obrambenom borbenom rasporedu. Vilim se odlučuje za puni frontalni napad svih svojih jedinica, no potudio se da ovaj put bude uspešan,

pa tako konjaništvu naređuje da koristi staru taktiku lažnog povlačenja koja uspijeva čak dva puta izolirati i uništiti anglosaske jedinice. Borba duž formacije se nastavlja, no oslabljena anglosaska vojska ne daje ni pedalj terena. Vilim radi korekciju te govori svojim strijelcima da pucaju u zrak kako bi pogodili slabije oklopljene Anglosase u pozadini formacije, što donosi izvrsne rezultate. Borbe se nastavljaju do večeri, gubitci rapidno rastu, a jedan od njih je i kralj Harold koji je pogoden strijelom u oko. S vremenom Anglosasima pada moral i borbeni duh te ne uspijevaju zadržati formaciju. Normansko konjaništvo još se jednom probija te zarobljava tijelo posljednjeg anglosaskog kralja Engleske. Vilim, knez Normandije, dobiva nadimak Osvajač te do kraja godine uz minimalan otpor osvaja ostatak Engleske i postaje kralj. Bitka kod Hastingsa bila je jedna od važnijih prijelomnica u engleskoj povijesti jer se nakon nje i smrću kralja Harolda II. gasi anglosaska kraljevska loza i događaju sveobuhvatne promjene u engleskom društvu i aristokraciji.

ŠTIT: taj PREDIVNI osjećaj kada gore PRSA i RUKE

TJELOVJEŽBA

Napisao kadet MAK ZALAR

Danas govorimo o moćnim mišićima koji se poput spartanskog oklopa protežu između ramena, a nalaze se iznad trbušnog zida te poput majke čuvaju srce svakog kadeta – grudni mišići, na latinskom pectoralis, popularno poznat i kao štit. Veliki grudni mišić nalazi se na gornjem prednjem dijelu grudnog koša. Širok je, plosnat i lepezastog oblika. Mišićna vlakna pružaju se od ključne kosti (ključni dio), grudne kosti (grudni dio) te rebara (trbušni dio) i sva se spajaju u tetivu na kosti nadlaktice. Kost nadlaktice, a i hvatište grudnog mišića, prekriva biceps, tako da je pektoralis uvijek u dobrom društvu. Mišićna vlakna koncentrično se skupljaju, uvrću i grade prednji zid pazušne šupljine. Mali grudni mišić leži ispod velikog grudnog mišića. Polazi od 3., 4., i 5. rebra i hvata se za vrh korakoidnog nastavka na lopatici. Pektoralisi pomiču rame prema dolje i naprijed, privlače ruke prema naprijed, stabiliziraju gornji dio trupa, sudjeluju u pokretima ruke u zglobu ramena i svim odguravanjima rukom prema naprijed. Osim toga, podižu rebara i pomažu prilikom disanja. Štitovi čuvaju srce na sigurnom. Rukovanje naoružanjem, puzanje pod opremom, udaranje vreće za boks, povlačenje defadera u neutralu, stotine i tisuće sklekova, to su aktivnosti u kojima će kadetu pomoći moćna prsa. Da ne govorimo o tome kako će držanje brade gore i prsa naprijed za vrijeme stupanja u stroju biti potpuno prirodni. Dva pitanja možeš čuti kako odzvanjaju kroz sportske dvorane diljem svijeta i ne samo na HVU-u: Koliko sklekova možeš napraviti? Koliko izbacuješ u benchu? Uključi sljedeće vježbe u svoje obrazovanje i znat ćeš bolje odgovoriti na oba.

POTISAK NA RAVNOJ KLUPI (BENCH PRESS)

Prva vježba na popisu je bench press. Nauči je izvoditi pravilno i hodat ćeš okolo kao Spartanac u oklopu. Uđi u dvoranu kao pobjednik i lezi na najugodnije mjesto u teretani – klupu za benč (napomena: klupa za benč često je zauzeta, zato reci onome tko već radi da ćete se izmjenjivati, jer prsa ne mogu čekati). Zašto je benč dobar? Ako si postavio to pitanje, znači da ga nikad nisi radio. To je taj predivni osjećaj kada prsa i ruke gore jer si samo uz pomoć njih podizao nešto teže od sebe samog. Ali nikad nije kasno. Natovari kilažu na šipku, lezi ispod nje i uhvati je s obje ruke na jednakoj udaljenosti od sredine. Kontrolirano spusti šipku na donji dio prsa, otprilike u visini bradavica. Zatim je što snažnije ponovo izbacu gore. Udišeš zrak dok spuštaš šipku, a izdišeš dok je dižeš. Ponovi što više puta sa što većom težinom. Kako bi napravio što više ponavljanja bez straha da ostaneš zarobljen ispod masivne kilaže, neka binom stoji iza tebe i asistira. U jako si dobroj formi ako u benču barem jedanput možeš podići težinu koja je za pola veća od tvoje težine.

SKLEKOVI (PUSH UPS)

O sklekovima smo već govorili u članku gdje je obrađen triceps. Prsa i tricepsi u binomu obavljaju ovu u mnogim vojskama svijeta omiljenu vježbu. Neki ljudi imaju dilemu oko toga što je bolje, sklekov ili benč press. Ovdje imamo odgovor. Dilema nema smisla jer te vježbe spadaju u različite kategorije. Sklekovи povećavaju relativnu snagu kadeta, njegovu sposobnost da manipulira težinom vlastitoga tijela. Bench press razvija maksimalnu snagu kadeta i njegovu sposobnost manipuliranja vanjskim opterećenjem. Zato radi jedno i drugo.

POTISAK NA KOSOJ KLUPI (INCLINE PRESS)

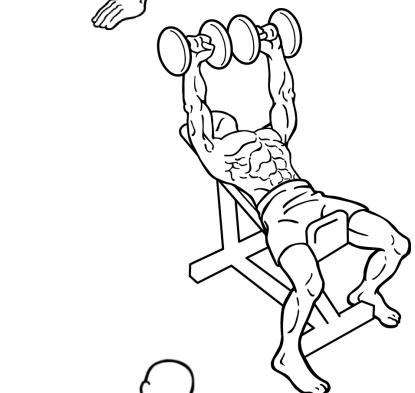
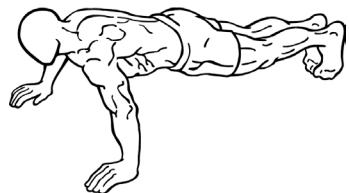
Benč i sklekov su ti razvalili prsa, vrijeme je da pogodiš njihov gornji dio. Podesi klupu na 45 stupnjeva, u ruke uzmi bućice i sjedni, ugodno se smjesti, patnja uskoro počinje. Ovdje je pokret i uključivanje mišića otprilike suprotno nego na zgibovima. U dahni i spusti teret što niže u razini prsa. Izdahni i što eksplozivnije, ali kontrolirano, podigni utege gore. Nastavi dok ti prsa ne otpadnu. Kada se vrate natrag, bit će čvrsta poput štita.

PROPADANJA (DIPS)

Vježba se zove propadanje (što zvuči kataboličarski), ali od nje će ti pektoralisi narasti kao dva velika štita. Dipseve možeš raditi na dva osnovna načina. Jedan od njih jače aktivira prsa, a drugi jače aktivira tricepse. Kako bi više aktivirao prsa, spusti bradu prema dolje, nagni cijelo tijelo naprijed i prilikom spuštanja raširi laktove prema van. Kada ti tvoja vlastita težina postane prelagana za ovu vježbu, natovari na sebe utege i nastavi. Dipseva nikada nije previše.

RAZVLAČENJE BUČICAMA NA RAVNOJ KLUPI (FLAT BENCH DUMBBELL FLYS)

Vrijeme je da štit nastavi sam bez svog najboljeg prijatelja Potkove. Primjetio si da triceps i pektoralis obično rade zajedno. Ova izolacijska vježba za pektoralis izbacit će triceps iz jednadžbe i koncentrirati se samo na prsa. Lezi na sada već dobro poznatu klupu s bučicama u rukama. Ležiš na ledima, utezi su u ispruženim rukama lagano savijenima u laktu. Držeći utege raširi ruke svaku u svoju stranu pomicanjem samo u zglobu ramena kako bi izolirao pektoralis, pri tome udahni zrak u pluća. Izdahni i vrati ruke u početni položaj. Osjetit ćeš ugodno zatezanje u prsim. Prsa će se upaliti i mišići će te zatezati dok budeš pomicao ruke dok se ne oporave. Znači da si dobro radio. Shield wall.

DRAGA MAMA, „pustinjska” ti ističe oči

DRAGI KADETI, KADETKINJE, VOJNICI, DOČASNICI I ČASNICI. POZDRAV! POZDRAV SVIMA U STUDIJU I REŽIJI, MAJKAMA, OČEVIMA, ROĐACIMA, PERNARU...I TEBI POZDRAV, USPUT I DOVIĐENJA. NA PRETHODNIM STRANICAMA MOGLI STE PROČITATI SU NAS SVA „ZLA“ SNAŠLA U POSLJEDNJEM TROMJESEČJU, A KAKO JE RUBRIKA ANONIMUS OTVORENA ZA SVE POGLEDE, PRIMJEDBE I POHVALE, U SAŽETIM CRTICAMA ĆEMO POMNIJE RAŠČLANITI ONU LJEPŠU STRANU KADETSKOG ŽIVOTA. NAIME U OVOM BROJU SMO ODLUČILI NAPISATI VLASTITI PS ILITI „KAKO PREŽIVJETI, I NASTAVITI ŽIVJETI....”

PA KRENIMO... IZA NAS SMO OSTAVILI PRVI, TREĆI I PETI SEMESTAR, NA PAR SATI FER JE OSTAVIO NAS, PRVI PUTA NAKON DUGO VREMENA NIJE ZAFALILO TOALET PAPIRA, A KVAROVI SU SE NAPOKON ODLUČILI POPRAVITI PA SADA BEZ BORBE ZA GOLI ŽIVOT MIRNE DUŠE SJEDAMO NA DASKE ZA WC. ZAHVALUJUJEMO, OPASNOST PROŠLA. I BAŠ KAD SMO ODHNULI, I SAMI SEBI MOGLI REĆI DA PUT KA SREĆI POČINJE U ILICI 256B DOGODILO SE BOMBARDIRANJE „INTEGRITETA“. NE BRINITE, NEVRIJEME JE NAŠE VRIJEME, PA AKO NISI POPRATIO OD KOJIH JE SVE STUPOVA SAGRAĐENA KADETSKA AKROPOLA, IMAMO RJEŠENJE ZA TEBE.

Točka prva kadetskog zakona: Karakter čini čovjeka... e pa ostavi ga što dalje, u rodnom mjestu, i po mogućnosti zakopaj jer kad tada će tvoj pobunjenički stav vođen čistom logikom biti provučen kroz šablonu sustava. Oblikovan i definiran kako je netko napisao, a još češće ažurirao. I tako ćeš, vođen motom gdje logika prestaje vojska nastaje lakše koračati do zvijezda... ovaj čvaraka.

Točka druga: U vojsci ne postoje dvostruki kriteriji. Točno. Postoje trostruki. Sreća je u tri stvari, dobroj ženi, gitari i tati na dobrom položaju.

Točka treća: Obećanje ludom radovanje. Sigurno ste se susretali sa vrlo motivirajućim govorima koji su vas držali i kad je sve ostalo popušтало. Još i dan danas ih se sjećate, no upravo su ih Demosteni vojnog učilišta zaboravili. Acta non verba veliki vođe.... acta non verba.

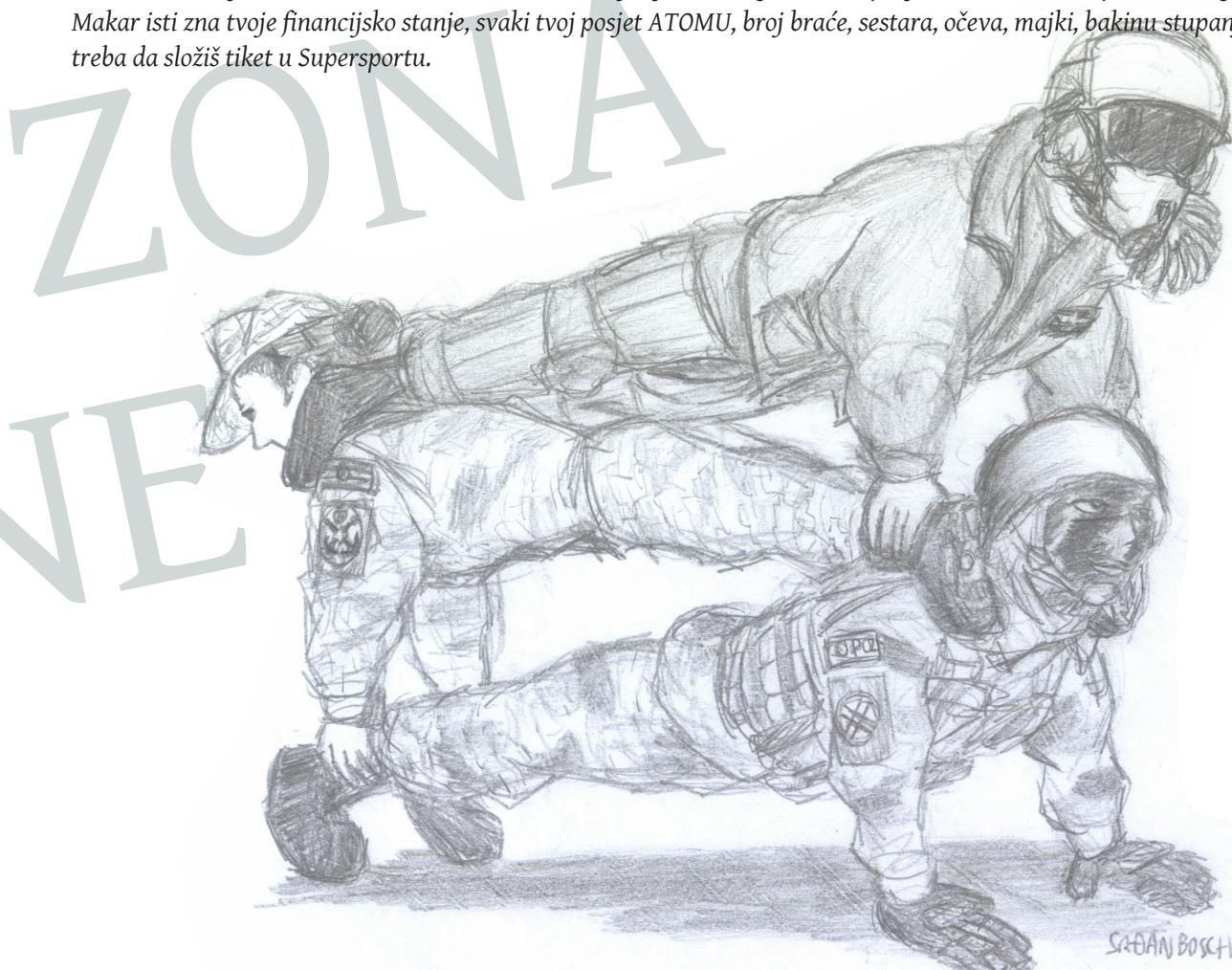
Točka četvrta: Slobodan vikend? Uživanje u čaši kuhanog vina i adventskog okruženja divne nam metropole bok uz bok Josipu ili Tomislavu, izlazak sa davno zaboravljenim licima prijatelja, bakin zlatni pir? Razmislite dvaput. Ustvari razmislite triput. Nije strano da vas dočeka vojna „murja“ gurajući vam ranorazne testove za raznorazne tjelesne otvore. POZOR, puši, pišaj, na mjestu odmor. Ne preostaje nam ništa drugo nego čekati da Whey razvije okus kuhanog vina, pa u ritmu „šejkana“ lagano pjevušiti A.C.A.B.*

*all cadets are baboonish

Točka peta: Kad si u bedu uzmi kredu nacrtaj medu i sve će biti uredu. Jer medo je zabranjen, kao i fotografije tvoje obitelji, nedajbože dečka/cure, kao i posteri kako vojne, tako i nevojne tematike, kao i knjige... da skratimo priču, stolna lampa te nikada neće iznevjeriti. Kad svi odu, ona ostaje. A ako je depresija toliko jaka, uvijek možeš kao zadnji kriminalac, na svoj šljem prikvačen za ranac zalijepiti maminu sliku, te vam tako zagrljenima u kutku sobe ne preostaje ništa drugo nego čekati da prođe još jedan „vojni moment.“ Ne zaboravi joj udijeliti kompliment tipa... mama „pustinjska“ ti ističe oči.

Točka šesta: Uz silne domske redove i pravilnike službe, ponašanja, pravilnike o pravilnicima...ti i dalje ne znaš što smiješ, a što ne? Ovlašten si da dišeš- što tiše moguće, pušiš unutar zakonski određenog kvadrata, smiješ se lošim forama (što veći čin, jači smijeh) i naravno pristaješ na sve. Jer u tome je cijeli trik, bit je u slozi. Slažete li se? Ma daaaaa; Možete li? Ma daaa; Imate li što protiv? Ma daaa...ovaj neeee.

Točka sedma: Privatnost? Jedino privatno u tvom životu jesu tvoji snovi u REM fazi. I to zato što ih se ne sjećaš. Ovdje i knauf ima uši. Kadetski „dronovi“ ne lete, ali su sveprisutni i spremni prizemljiti svakog tko zaluta hodnicima, sobama, ogradama, a neki čak kažu da im je domet sve do Save. No, ne brini, tvoj slijedeći razgovor sa zapovjednikom ne treba proći u neugodnom ozračju. Makar isti zna tvoje financijsko stanje, svaki tvoj posjet ATOMU, broj braće, sestara, očeva, majki, bakinu stupanj reume i koliko ti treba da složиш tiket u Supersportu.

After Shave

Bez klase i ur broja zapovijedam: Nije sve tako sivo, bijele su lampice na Zrinjevcu. Tako kažu, fotke civila ne lažu. Zapovijedam sretan i divan Božić svim kadetima, još sretniju Novu godinu, punjenje baterija i pražnjenje glava. Zapovijedam da u nove pobjede krenemo kao jedan, kad stupovi padnu budemo potpora, prvenstveno jedni drugima. Iako se neke stvari čine daleke i nedostizne, kad se male ruke slože, kaže Lovrak, sve se može. A on je, kadetska bojno, pokrenuo vlak! Zapušimo i mi u naša jedra i otplovimo u neka bolja vremena koja se možda zovu 2017.? Sve je na nama.

NOSILI smo i snimili Pleterovu modnu REVIJU

Napisala kadetkinja ADELA PIŠONIĆ Snimke kadet LUKA TRBARA

I opet smo bili vrijedni: u zadatak smo si dali posjetiti Pleterovu prodavaonicu „Hrvatski vojnik” kako bismo isprobali novi hrvatski brand odjeće „Out line”. Ako ste ljubitelj vojnog stila odijevanja, kolekcija „Out line” funkcionalna je i udobna urbana odjeća od stopostotnog pamuka s decentnim detaljima digitalne vojne šare. Cijela linija odjeće dolazi u tri prepoznatljive vojničke boje: krem, zelenoj i tamnoplavoj s maskirnim detaljima. Odjeća se može naći u veličinama: M, L, XL, XXL. Kako bi rekreacija bila što ugodnija u svim vremenskim uvjetima, sva se odjeća odlikuje prozračnim materijalima, a za kišne dane spremna je moderna jakna s vodonepropusnom kapuljačom. U Pleteru ističu da vode računa o svojim kupcima pa su cijene kolekcije „Out line” prihvatljive, a važno je istaknuti da je odjeća proizvedena u Lijepoj našoj.

A mi, privremeni manekeni i manekenke, doista smo se dobro zabavili, iscrpili smo ljubaznu tetu prodavačicu koja nam je pomagala u odabiru i kombiniranju odjeće. I svima predlažemo da svakako posjete prodavaonicu i u svoj stil unesu dašak vojske.... Još malo daška.

TERMINATORI zasjali na all-rounderu

Napisala kadetkinja TEA TRAJKOVIĆ
Snimio pukovnik TOMISLAV KASUMOVIĆ

Urazdoblju od 26. do 30. rujna u Liptovskyjem Mikulašu (Slovačka), održavalo se all-rounder natjecanje između vojnih učilišta Češke, Slovačke, Mađarske, Njemačke i Hrvatske. HVU je predstavljalo šest kadeta: Mak Zalar, Tomislav Sokolić, Rafael Šubat, Patrik Pervan, Mihovil Šarić i Dion Burian ili, kako ih je jedan od njih predstavio, terminatori 12. naraštaja. Natjecanje se sastojalo od šest disciplina: poligona na kojem su zauzeli peto mjesto, u štafetnom plivanju osvojili su treće mjesto, u bacanju ručnih bombi na 30 metara u gabarit zauzeli su peto mjesto, u streljaštvu na 10 m (10 metaka u 2 mete) osvojili su peto mjesto, u trčanju šesto mjesto, a u raftingu su osvojili sedmo mjesto. U ukupnom poretku osvojili su šesto mjesto. Ponosni smo na naše kadete i na njihov uspjeh s obzirom na uvjete u kojima su vježbali. Naime, na HVU-u nema poligona niti bazena. Također, terminatori nisu imali ni uvjete za rafting. Tri puta su otišli na Savu vježbati rafting na inicijativu npr Tomislava Vučka i npr Borisa Dujmića. Posebne pohvale natporučnicima! Za sljedeća natjecanja očekuje se veći broj prijavljenih kadeta kako bi se provela kvalitetnija selekcija. Ove se godine prijavilo jedanaest kadeta, a na konačnoj selekciji u Splitu bilo ih je deset. Unatoč svemu, kadeti su pokazali da je i uz manjak uvjeta moguće postići dobre rezultate.

